

sAMkhyasaptatiTIkA jayama NgalA

——
साङ्ख्यसप्ततिटीका जयमङ्गला

——
Document Information

Text title : jayamangala

File name : jayamangala.itx

Category : major_works, mangala

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Latest update : September 15, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

સાઙ્ખ્યસમતિટીકા જયમઙ્ગલા

કારિકા ૧

અધિગતતત્ત્વાલોકં લોકોત્તરવાદિનં પ્રણમ્ય મુનિમ્ ।

હ્રિયતે સમતિકાયાષ્ટીકા જયમઙ્ગલા નામ ॥

પ્રેક્ષાવન્તોડનુક્તે પ્રયોજને ન ક્વચિત્પ્રવર્તન્ત ઇતિ પ્રયોજનમુચ્યતે

તત્ત્વજ્ઞાનાન્મોક્ષઃ તત્ત્વાનિ પગ્ચવિંશતિઃ । તથા ચોક્તમ્ -

પગ્ચવિંશતિતત્ત્વજ્ઞો યત્ર કુત્રાશ્રમે રતઃ ।

જટી મુણ્ડી શિખી વાપિ મુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥ ઇતિ ॥

તેષુ ચ ષષ્ટિતન્ત્રાદિખ્યાતેષ્વિતિ । વિસ્તરત્વાત્ ષષ્ટિતન્ત્રસ્ય

સંક્ષિપ્તરુચિસત્વાનુગ્રહાર્થં સમતિકારમ્ભઃ । વક્ષ્યતિ ચ

‘એતદાર્યાભિઃ સંક્ષિપ્તમ્’ ઇતિ । મોક્ષેણ હિં ફલમિતિ ચેદુઃખનિવૃત્તિઃ ।

અતત્ત્વજ્ઞો દુઃખૈરભિહન્યમાનસ્સંસરન્નાસ્તે । તત્ત્વજ્ઞાનાતુ

કૈવલ્યમાપ્નોતિ, ન દુઃખૈરભિહન્યતે । હન્યમાનેન કો હેતુર્જિજ્ઞાસિતવ્ય

ઇત્યત્રાહ-

॥ દુઃખત્રયાભિઘાતાજિજ્ઞાસા તદવઘાતકે હેતૌ ।

દૃષ્ટે સાપાર્થા ચેત્રૈકાન્તાત્યન્તતોડભાવાત્ ॥ ૧ ॥ ॥

‘દુઃખત્રયાભિઘાતાજિજ્ઞાસા’ ઇત્યાદિ । દુઃખાનાં ત્રયં દુઃખત્રયમ્ ।

આઘ્યાત્મિકમ્, આધિભૌતિકમ્, આધિદૈવિકં ચેતિ । આત્મન્યઘ્યાત્મમ્,

તત્ર યદ્ભવતિ તદાઘ્યાત્મિકમ્ । શારીરં માનસં ચેતિ । તત્ર

વાતપિત્તશ્લેષ્માણાં વૈષમ્યેણ જવરાદિદુઃખમ્, તચ્છરીરે ભવતીતિ

શારીરમ્ । યત્કામક્રોધશોકાદિભિઃ મનસિ દુઃખં તન્માનસમ્ ।

યન્માનુષપશુમુગપક્ષિસરીસૃપસ્થાવરાન્યધિકૃત્ય ભવતિ

તદાધિભૌતિકમ્ । યચ્છરીરે ગ્રહાવેશાદીનિ દૈવાન્યધિકૃત્ય ભવતિ

તદાધિદૈવિકમિતિ । એતદુઃખત્રયમ્ । તેનાભિઘાતાત્પીડનાદ્દેતોર્જિજ્ઞાસા

જ્ઞાતુમિચ્છા ભવતિ ॥

कस्मिन् विषय इत्याह- 'तदवघातके डेतौ'
 इति । अवघातयत्यपनयतीत्यवघातकः । तस्य
 दुःखत्रयस्यावघातकस्तदवघातकः । तृजकाभ्यां
 षष्ठीसमासप्रतिषेधः, 'तत्प्रयोजको डेतुश्च' इति न भवति ।
 केन भव्तिमानि दुःखान्युत्पद्यन्त इति तदवघातको डेतुर्जिज्ञास्यो
 भवति । दुःखवानडमेतत्प्रतीकारमन्वेषयामीति प्रायोवादः । स य
 पञ्चविंशतितत्त्वज्ञानान्नास्य इति मनसि वर्तते ॥

'दृष्टे साडपार्था येत्' इति । स्यादेतत् यदि दृष्टस्तदवघातको
 डेतुर्न स्यात् । यावदाध्यात्मिकस्य शारीरदुःखस्यापनयने
 चिकित्साशास्त्रविहित ओवोपायोऽस्ति, मानसस्यापि संध्यानबलं
 रम्याश्च शब्दाद्यो विषयाः । आधिभौतिकाधिदैविकयोरपि,
 अवघातडेतुर्नुष्ठीयमानो लोक एव दृश्यते, तयोः सत्प्रतिपक्षत्वात् ।
 तत्राधिदैविकस्य सामदामभेददृष्टोपायघटितारम्भाः । आधिभौतिकस्यापि
 निपातप्रतिपातसंवृतप्रदेशाश्रयण्णाद्यः ॥

ततश्च दृष्टे डेतौ सति जिज्ञासाऽस्मिन् विषये निरर्थकेत्याशङ्क्याह-
 'नैकान्तात्यन्ततोऽभावात्' इति । नाडपार्था, सार्थिकेव । कुतः- ऐकान्ततः
 ऐकान्तात्यन्ततोऽभावादपि । ऐकान्तेनात्यन्तेन य दुःखाभावस्याभावादित्यर्थः ।
 दृष्टे ड्युपाये क्रियमाणोऽपि केषांचिदुःखत्रयं भवत्येवेति
 नैकान्तेनोपशमः । कथंचिदुपशमे पुनरुत्पादनात् नात्यन्तेनोपशमः ।
 तस्मादैकान्तिकात्यन्तिकदुःखोपशमाय जिज्ञासा युक्तेति ॥ १ ॥

कारिका २

यथैवमैकान्तिकात्यन्तिकदुःखोपशमडेतुर्वेदविहितोऽस्ति । तथा याह-
 अणम सोमममृता अबूमागन्म ज्योतिरविदाम देवान् ।
 किमस्मान् कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृतमर्त्यस्य ॥ इति ॥

अस्यायमर्थः- इन्द्रो देवनामपण्डितानाह 'दिव्याः किमन्यत्सुभमस्ति' इति ।
 ते तमाहुः 'नास्ति' इति । सोममपाम, सोमं पीतवन्तो वयम् । ततोऽमृता
 अबूम, व्यपगतमृत्यवो जाताः । 'अगन्म ज्योतिः' इति । ज्योतिः स्वर्गोऽयम्,
 तं प्राप्ता वयम् । 'अविदाम देवान्' इति । इयन्तो देवा अस्मिन् स्वर्गे इति
 ज्ञातवन्तः ज्ञानमस्माकमुत्पन्नमित्यर्थः । 'किमस्मान् कृणवत्' इति ।

કૃણવન્મૃત્યુરુચ્યતે । અસ્માન્ સોમપાનાન્ કિં મૃત્યુઃ કરિષ્યતે । અરાતિઃ
વ્યાધિઃ સોડપિ, ધૂરતિર્જરા સાપિ ચાસ્માકં કિં કરિષ્યતિ । 'અમૃતમત્યંસ્ય'
ઇતિ । તસ્માત્ સોમપાનાદુઃખોપશમહેતુરસ્તીત્યસ્મિન્ પૂર્વપક્ષે -

॥ દૃષ્ટવદાનુશ્રવિકઃ સ હ્યવિશુદ્ધિક્ષયાતિશયયુક્તઃ
તદ્વિપરીતઃ શ્રેયાન્ વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાવિજ્ઞાનાત્ ॥ ૨ ॥ ॥

'દૃષ્ટવદાનુશ્રવિકઃ' ઇત્યાદિ । અનુશ્રૂયતે પારમ્પર્યેણેત્યનુશ્રવો
વેદઃ શ્રુવઃ 'ઋદોરપ્' । તત્ર ભવો હેતુરાનુશ્રવિકઃ । અધ્યાત્માદિઃ ।
દૃષ્ટેન તુલ્યો દૃષ્ટવત્ । તસ્યાપિ દોષદર્શનાત્ ॥

યદાહ - 'સ હ્યવિશુદ્ધિક્ષયાતિશયયુક્તઃ' ઇતિ । યસ્માદાનુશ્રવિકો
હેતુરવિશુદ્ધ્યાદિભિસ્ત્રિભિર્દોષૈર્યુક્તઃ । તત્રાગ્નિહોત્રાદૌ પશુવ્યાપાદનાત્
સોમપાનાદવિશુદ્ધિયુક્તઃ । કર્મક્ષયાત્ સ્વર્ગચ્યુતિરિતિ ક્ષયયુક્તઃ ।
તથા ચાહુઃ - 'બહૂનીન્દ્રસહસ્રાણિ વ્યતીતાનિ યુગે યુગે' ઇતિ । 'સ હિ
દેવેષ્વપિ દેવો દરિદ્રાતિ' ઇતિ । 'ઇશ્વરં દૃષ્ટ્વા મહદ્ દુઃખમુત્પદ્યતે'
ઇત્યતિશયયુક્તઃ । તથાહિ- યઃ ક્રતુશતેન યજતે તસ્ય મહદૈશ્વર્યમ્, યો
દ્વાભ્યાં ત્રિભિર્વા તસ્યાલ્પમિતિ । તસ્માદાનુશ્રવિકોડપિ દૃષ્ટવત્પરિત્યાજ્યઃ
॥

કસ્તર્હિ શ્રેયાનિત્યાહ- 'તદ્વિપરીતઃ શ્રેયાન્' ઇતિ । દૃષ્ટાનુશ્રવિકદ્વારા
યો વિપરીતઃ તત્ત્વજ્ઞાનાખ્યઃ સ શ્રેયાન્ । તસ્ય અકૈવલ્યપ્રાપકત્વાત્ ।
તત્રૈકાન્તાત્યન્તતોડભાવાદૃષ્ટાચ્છ્રેયાન્ । શરીરહાનાહિ
શુદ્ધકૃલઃ, પ્રકૃતિહાનાદક્ષયકૃલઃ, અનુત્તરત્વાચ્ય નિરતિશયકૃલ
ઇત્યાનુશ્રવિકાચ્છ્રેયાન્ ॥

સ કથં પ્રોચ્યત ઇત્યત્રાહ 'વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાવિજ્ઞાનાત્' ઇતિ ।
રાશિત્રયેણ પચ્યવિશતિતત્ત્વાનિ કથ્યન્તે । તત્ર મહદાદિભૂતપર્યન્તં
ત્રયોવિંશતિપ્રકારં વ્યક્તમુચ્યતે, તેન રૂપેણ પ્રધાનસ્ય વ્યક્તત્વાત્ ।
અવ્યક્તં પ્રધાનમ્, કેનચિદ્રૂપેણાવ્યક્તત્વાત્ । જાનાતીતિ જ્ઞઃ પુરુષઃ ।
તેષુ યદ્વિજ્ઞાનં સ્વરૂપપરિચ્છેદઃ, તસ્માત્ પ્રાપ્યત ઇત્યર્થઃ । તન્વાદિ હિ
પરિચ્છિદ્ય તદભ્યાસાદુત્તરકાલં પ્રકૃતિપુરુષાન્તરજ્ઞાનમુત્પદ્યતે,
તતશ્ચ કૈવલ્યમિતિ । અસ્યા આર્યાયા વક્ષ્યમાણા યાઃ, સર્વા એવાર્થેન
ભાષ્યસ્થાનીયા દ્રષ્ટવ્યાઃ ॥ ૨ ॥

કારિકા ૩

तत्रैषां व्यक्तादीनामुत्पादाभ्यां स्वरूपमाह-

॥ मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।

षोडशकस्तु विकारो, न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥ ३ ॥

'मूलप्रकृतिः' इत्यादि । प्रकृतिः प्रधानम् । प्रकृत्यत उत्पद्यते प्रधानात्
अस्या इति प्रकृतिः । मूलं य तत्प्रकृतिश्चेति मूलप्रकृतिः । सप्तानां
प्रकृतीनां मूलमाद्यं कारणमित्यर्थः ॥

'अविकृतिः' इति । न विकृत्यत इत्यविकृतिः । न कुतश्चिदुत्पाद्यत
इत्यर्थः । अतत्प्रथमं तत्त्वम् ॥

'महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त' इति । महान् बुद्धिस्स आद्यो
यासां प्रकृतीनां तास्तथोक्ताः । प्रकृतयश्च विकृतयश्चेति
प्रकृतिविकृतयः । तत्र महानलङ्कारं जनयन् प्रकृतिः, महत
उत्पद्यमानो विकृतिः । तन्मात्राणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः पञ्च
यथाहममाकाशवाय्वग्नुदकपृथिव्याभ्यानि भूतानि जनयन्तः प्रकृतयः,
अलङ्कारादुत्पद्यमाना विकृतयः । इत्येतानि सप्त तत्त्वानि ॥

'षोडशकश्च विकारः' इति । षोडश परिमाणमस्येति षोडशकः ।
पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि, पञ्च कर्मेन्द्रियाणि, मनश्चेत्येकादशेन्द्रियाणि,
पञ्च महाभूतानीत्ययं षोडशको गणः । यकार ओवकारार्थः । विकारो
विकृतिरेव । (नास्मात् किञ्चिदुत्पद्यत इत्यर्थः । अतानि षोडश तत्त्वानि) ।
'न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः' इति । पुरं शरीरं तस्मिन् वसतीति
पुरुषः । नैरुक्तोऽत्रविधिः । तस्मान्न किञ्चिदुत्पद्यत इति न प्रकृतिः,
निश्चियत्वात् । नाप्ययं कुतश्चिदुत्पद्यत इति न विकृतिः, अनादित्वात् ॥ ३ ॥

कारिका ४

अेषां व्यक्तादीनां सिद्धौ प्रमाणाभ्याह-

॥ दृष्टमनुमानमाप्तवचनं च, सर्वप्रमाणासिद्धत्वात् ।

त्रिविधं प्रमाणाभिष्टं, प्रमेयसिद्धिः प्रमाणाद्धि ॥ ४ ॥ ॥

'दृष्टम्' इत्यादि । दृष्टं प्रत्यक्षम् । अनुमीयते येन तदनुमानम् ।
आप्तः क्षीणदोषस्तेन यदुच्यते तदाप्तवचनम् । आगमः । अतत् त्रिविधं
प्रमाणाभिष्टम् ॥

ननु यान्यान्यपि प्रतिभादीनि प्रमाणाणि सन्ति तद्यथा-

પ્રતિભૌપમ્યમૈતિહાસમભાવસ્સમ્ભવસ્તથા ।

અર્થાપત્તિરિતીમાનિ પ્રમાણાન્યપરે જગુઃ ॥ ઇતિ ॥

અસ્મિન્ પૂર્વપક્ષ આહ- 'સર્વપ્રમાણસિદ્ધત્વાત્' ઇતિ । સર્વેષાં પ્રતિભાદીનાં પ્રમાણાનાં સિદ્ધત્વાત્, ત્રિવિધ એવાન્તર્ભાવાદિત્યર્થઃ । તત્ર ગ્રામે નગરે વા વર્તત ઇતિ પ્રતિભોત્યન્ના । તત્ર યદા ક્ષીણદોષસ્ય, તદાભિજ્ઞાપ્રાપ્તત્વાત્ પ્રત્યક્ષમેવ । તસ્યાક્ષીણદોષસ્ય વિતથત્વાદપ્રમાણમ્ । યાપ્યર્થાવિસંવાદિની કાદાચિત્કા, સાપિ કાદાચિત્કાદેવ નિમિત્તાદ્યુત્પદમાનાનુમાનમેવ ન પ્રમાણાન્તરમ્ । 'ગૌરિવ ગવયઃ' ઇત્યૌપમ્યમ્ । તત્ર ગવયમજાનનાનઃ કશ્ચિદાસં પૃચ્છતિ 'કીદૃશો ગવયઃ', ઇતિ । સ તમાહ- 'યાદૃશો ગૌસ્તાદૃશો ગવયઃ' ઇતિ । તદેતદાસવચનમેવ ન પ્રમાણાન્તરમ્ । યદાપિ લબ્ધોપદેશો ગવયં પશ્યતિ, તદાપિ ગવિ દૃષ્ટેનૈવ વિષાણાદિના લિડ્ગેન ગવયસ્ય વ્યવહારં પ્રવર્તયતીત્યનુમાનમેવ ન પ્રમાણાન્તરમ્ । 'ઇતિહ વૈ વૈશ્રવણઃ' ઇત્યૈતિહ્યમ્ । એતદાસવચનમેવ ન પ્રમાણાન્તરમ્ । 'ઇતિહ' ઇતિ નિપાતસમુદાય ઉપદેશપારમ્પર્યે વર્તેતે । ઇતિહ એવૈતિહ્યમ્ । સ્વાર્થે યજ્ । 'નાસ્તીહ ઘટોડનુપલમ્ભાત્' ઇત્યભાવઃ । તત્ર ઘટશૂન્યપ્રદેશ એવ ઘટાભાવઃ, સ ચ પ્રત્યક્ષપ્રમાણસિદ્ધત્વાન્ન પ્રમાણાન્તરમ્ । 'માષઃ પ્રસ્થ ઇત્યુક્તો ચત્વારઃ કુડપા ઇતીદમપિ સમ્ભવતિ' ઇત્યયં સમ્ભવઃ । તત્ર સમુદાયલિડ્ગાવયવલિડ્ગિનઃ પરિચ્છેદાદનુમાનમેવ । અવયવૈસ્સમુદાયસ્યારબ્ધત્વાત્ કાર્યકારણલક્ષણઃ સમ્બન્ધઃ । 'દેવદન્તો દિવા ન ભુડુક્તે બલવાંશ્ચેત્યુક્ત અર્થાદ્રાત્રૌ ભુડુક્તે' ઇત્યર્થાપત્તિઃ । તત એવ રાત્રૌ તસ્ય પ્રતીતિરનુમાનાન્ન ભિદ્યતે । ઇદમેવ ચાન્યથાનુપપત્તિરિત્યુચ્યતે ॥

હિં પ્રમાણત્રયલક્ષણે પ્રયોજનમિતિ ચેદાહ- 'પ્રમેયસિદ્ધિઃ પ્રમાણાદિ' ઇતિ । યસ્માત્ પ્રમેયસ્યાર્થસ્ય સિદ્ધિઃ પ્રમાણાત્, અન્યથા કથં તત્પ્રાપ્તિપરિહારૌ સ્યાતામ્ ॥ ૪ ॥

કારિકા પ

દૃષ્ટાદિપ્રમાણાનાં લક્ષણમાહ-

॥ પ્રતિવિષયાધ્યવસાયો દૃષ્ટે, ત્રિવિધમનુમાનમાખ્યાતમ્ ।

તલ્લિડ્ગલિડ્ગિપૂર્વકમ્, આસશ્રુતિરાસવચનં ચ ॥ ૫ ॥ ॥

‘प्रतिविषयाध्यवसायः’ इत्यादि । विषयं विषयं प्रतिविषयम्,
 प्रतिविषयमध्यवसायः प्रतिविषयाध्यवसायः । विषयाः शब्दादयः,
 अध्यवसायो बुद्धिः । शब्दस्पर्शरूपरसगन्धेषु यथाकमं
 श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणोन्द्रियद्वारेण विशेषावधारणप्रधाना या
 बुद्धिरुत्पद्यते तद् दृष्टम्, शुद्धत्वात्प्रमाणमशुद्धत्वात्प्रमाणम् ।
 तथ्यतुर्विधम्- सव्यपदेशम्, सविकल्पम्, अर्थव्यतिरेकीन्द्रियव्यतिरेकी
 चेति । तत्र दूरात् क्वचिदागच्छन्तं दृष्ट्वा देवदत्तसाङ्ख्यं
 व्यपदिशति देवदत्तोऽयमिति या बुद्धिरुत्पद्यते तत्सविकल्पम्,
 संशयितत्वात्प्रमाणम् । तैमिरिकस्य द्वियन्दर्शनं तदर्थव्यतिरेकि,
 द्वितीययन्द्वाभावात् । तस्त्वप्रदर्शनं तदिन्द्रियव्यतिरेकि,
 निद्रोपप्लुतत्वादिन्द्रियाणाम् ॥

‘त्रिविधमनुमानमाख्यातम्’ इति । षष्ठितन्त्रे व्याख्यातम्- पूर्ववत्,
 शेषवत्, सामान्यतोदृष्टमिति । अतीतानागतवर्तमानास्त्रयः पदार्थाः ।
 तत्र भविष्यदर्थसाधनाय पूर्ववदनुमानम् । पूर्वं लिङ्गमस्यास्तीति
 पूर्ववत् । यथोन्नतजलधरं दृष्ट्वा वृष्टिर्भविष्यतीत्यनुमीयते ।
 अतीतार्थसाधनाय शेषवत्- शेषं लिङ्गमस्यास्तीति । यथास्या
 नद्या उपरि वृष्टिर्भूता, यस्याः क्लृषोदकं शेषं लिङ्गमिति ।
 वर्तमानार्थसाधनाय सामान्यतोदृष्टम्- सामान्येन लिङ्गलिङ्गिदृष्टत्वात् ।
 यथा देवदत्तस्य गतिपूर्विका देशान्तरप्राप्तिर्दृष्टा, तथा सूर्यादीनां
 सामान्येन देशान्तरप्राप्त्या गतिरनुमीयते ॥

‘तल्लिङ्गलिङ्गिपूर्वकम्’ इति । त्रिविधमनुमानम् । कदाचित्लिङ्गपूर्वकं
 कदाचित्लिङ्गिपूर्वकं लोके दृश्यते । तद्यथा- श्राव्येण विरुतेन
 कदाचित्कोडिलोऽनुमीयते, कदाचित्कोडिलं लिङ्गिनं दृष्ट्वा श्राव्येणापि
 विरुतेनास्य भवितव्यमिति तयोर्गम्यगमकत्वं सति सम्बन्धे । सम्बन्धाश्च
 सप्त- तत्र स्वस्वामिभावसम्बन्धो यथा राजपुरुषयोः कदाचित्पुरुषेण
 राज्ञा राज्ञा वा पुरुषः । अत्र प्रकृतिकारसम्बन्धो यथा यवसज्जोः ।
 कार्यकारणसम्बन्धो यथा धेनुवत्सयोः । पात्रपात्रिकसम्बन्धो यथा
 परिवृत्त्रिविष्टब्धयोः । साड्यर्थसम्बन्धो यथा यकवाकयोः ।
 प्रतिद्वन्द्वसम्बन्धो यथा शीतोष्णयोः । तत्रैकस्य भावेऽन्याभावः
 प्रतीयते । निमित्तनैमित्तिकसम्बन्धो यथा भोज्यभोजकयोरिति ।
 ओभिससम्बन्धैस्त्रिविधमनुमानं प्रमाणत्र लुप्यते ॥

‘આમશ્રુતિરામવચનં ચ’ ઇતિ । આમઃ ક્ષીણદોષઃ । ચચ્યાહુઃ-

સ્વકર્મણ્યભિયુક્તો યો રાગદ્વેષવિવર્જિતઃ ।

નિર્વેરઃ પૂજિતઃ સદ્ભિરામો જ્ઞેયઃ સ તાદૃશઃ ॥ ઇતિ ॥

આમેભ્યો યા શ્રુતિપરમ્પરયા શ્રુતિરાગતા આમવચનમ્, તૈદૃષ્ટોડનુમિતો

વાર્થઃ, પરત્ર સ્વબોધસદૃશબોધાન્તરોત્પત્તયે શબ્દેનોપદિશ્યતે ।

યદન્યવચનં સો ન પ્લવતે (?) । યશબ્દોડનુમાનેન

તુલ્યકક્ષ્યત્વાપ્યપનાર્થઃ । યથા ત્રિકાલમવિષયમન્માનં

તથામવનનમપીતિ ॥ ૫ ॥

કારિકા ૬

એષાં ત્રયાણાં કઃ કસ્ય વિષય ઇત્યત આહ-

॥ સામાન્યતસ્તુ દૃષ્ટાદતીન્દ્રિયાણામ્પ્રતીતિરનુમાનાત્ ।

તસ્માદપિ ચાસિદ્ધં પરોક્ષમાભાગમાત્ સિદ્ધમ્ ॥ ૬ ॥ ॥

‘સામાન્યતસ્તુ’ ઇત્યાદિ । ત્રિવિધં પ્રમેયમ્- પ્રત્યક્ષમ્, પરોક્ષમ્,

અત્યન્તપરોક્ષં ચેતિ । તત્ર યત્સામાન્યતોદૃષ્ટમનુમાનં તસ્માદતીન્દ્રિયાણાં

પરોક્ષાણાં પ્રસિદ્ધિરસ્તિ । તન્નિશ્ચયઃ, તેષાં પ્રત્યક્ષવિષયત્વાત્ ।

પૂર્વવચ્છેષવતોસ્ત્વમનુમાનયોર્ભવિષ્યદ્ભૂતાર્થવૃત્તિત્વાદ્વર્તમાનેષ્વતીન્દ્રિયેષુ

ચ પ્રવૃત્ત્યસમ્ભવઃ ॥

‘તસ્માદપિ ચાસિદ્ધમ્’ ઇતિ । સામાન્યતોદૃષ્ટાદનુમાનાદદસિદ્ધં પરોક્ષમ્,

તદત્યન્તપરોક્ષત્વાદાગમાત્સિદ્ધમ્ । યથા સ્વર્ગાપિવર્ગાવિતિ । પ્રત્યક્ષે

તુ પ્રમેયે દૃષ્ટમેવ વ્યાપ્રિયત ઇત્યર્થાદુક્તમ્ ॥ ૬ ॥

કારિકા ૭

નનુ ચ ‘વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાવિજ્ઞાનાત્’, વ્યક્તં

તાવત્ પ્રત્યક્ષાનુમાનાભ્યાં સિદ્ધમ્, પ્રધાનપુરુષયોસ્તુ

સર્વદાનુપલભમાત્ કથં સિદ્ધિર્નસ્તયોરિતિ નાનુપલબ્ધિમાત્રેણાસત્ત્વમ્ ।

યતશ્ચતુર્ભિઃ પ્રકારૈઃ સતામપિ પદાર્થાનામુપલબ્ધિર્ભવતિ ।

દેશદોષાદિન્દ્રિયદોષાદ્વિષયદોષાદર્થાન્તરદોષાચ્ચ । તાનેવ ભેદેન

દર્શયન્નાહ-

॥ અતિદૂરાત્સામીપ્યાદિન્દ્રિયઘાતાન્મનોડનવસ્થાનાત્ ।

સૌક્ષ્મ્યાદ્યવ્યવધાનાદભિભવાત્સમાનાભિહારાચ્ચ ॥ ૭ ॥ ॥

'अतिदूरात्' एत्यादि । यथा दूरमुत्पतितस्य पक्षिणो नोपलब्धिः ॥

'सामीप्यात्' एति । अतिशब्दोऽत्रापि योजनीयः । अतिसामीप्यादिति । यथा
यक्षुःस्थस्याञ्जनस्य । उभयत्रापि देशदोषकृतानुपलब्धिः ॥

'इन्द्रियघातात्' एति । श्रोत्रादीनां बुद्धीन्द्रियाणां
दोषाद्योग्यदेशावस्थितानामपि शब्दादीनामनुपलब्धिः ॥

'मनोऽनवस्थानात्' एति । मनसोऽनवस्थानमसमाहितता,
विषयान्तरप्रवृत्तत्वात् । ततश्चानुपलभतेन्द्रियेऽपि सन्नित्तं विषयं
नोपलभते । उभयत्रापिन्द्रियदोषादनुपलब्धिः । मनसोऽपीन्द्रियत्वाद्
भेदेनोपादानं तु मनसः प्राधान्यार्थम् ॥

'सौक्ष्म्यात्' एति । विषयदोषात् । विषय एव परमाण्वादिस्तथा,
येनाव्यग्रमनसाऽप्यनुपलभतेन्द्रियेण नोपलभ्यते ॥

'व्यवधानात्' एति । यवनिकादिभिस्तिरोधानात् स्थूला आध्वविकृष्टा घटादयो
नोपलभ्यन्ते ॥

'अभिभवात्' एति । आदित्यप्रभाभिभूतत्वात् दिवा तारका नोपलभ्यन्ते ॥

'समानाभिडाराख्य' एति । सदृशानां राशीकरणात् धान्यराशौ ल्येको
धान्यगुणकः प्रक्षिप्तो न दृश्यते । त्रिष्वप्यर्थान्तरदोषादनुपलब्धिः ।
नत्वेत अनुपलभ्यमाना न सन्ति ॥ ७ ॥

कारिका ८

यद्येवं केन प्रकारेण सतोरपि प्रधानपुरुषयोरनुपलब्धिरित्याह-

॥ सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिर्नाभावात् कार्यतस्तदुपलब्धेः ।

महदादि तस्य कार्यं प्रकृतिसङ्घं विज्ञपं य ॥ ८ ॥ ॥

'सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिः' एत्यादि । प्रकारान्तराभावात् सूक्ष्मत्वात्सतोरपि
तयोरनुपलब्धिः । नन्वभावादेव कस्मादनुपलब्धिर्न भवति । यथा
घटस्योत्पत्तेः प्राङ् मृत् शरादिषु ॥ तस्य प्रध्वंसाभावात्,
गवि वाम्रत्वस्याश्रत्वे वा गोत्वस्येत्तरेतराभावात्, वन्ध्यासुतस्य
वात्यन्ताभावादित्याह- 'नाभावात्' एति । यतुर्विधादित्यर्थः ॥

यद्येवं कथं तौ स्त एति गम्यत एत्याह- 'कार्यतस्तदुपलब्धेः' एति ।

यथाप्यत्रोभयं प्रकान्तं तथापि तच्छब्देन प्रधानं निर्दिश्यते ।

प्रधानस्यास्तित्वप्रतिपत्तिः कार्यादित्यर्थः । पुरुषस्यास्तित्वप्रतिपत्तौ
उेतुं वक्ष्यति ॥

किं तत्कार्यमित्याह- 'महदादि तस्य कार्यम्' इति । महान् बुद्धिः स
आदिर्यस्य तन्महदादिभूतपर्यन्तं कार्यमस्ति । तत् प्रधानम्, यस्येदं
महदादिकार्यं व्यक्तम्, अकारणस्य कार्यस्यानुत्पादात् ॥

'प्रकृतिसरूपं विरूपं च' इति । तद्व्यक्तं प्रकृतेः प्रधानस्य
सदृशमसदृशं चेत्यर्थः । ओतदुत्तरत्र योजयिष्यते ॥ ८ ॥

कारिका ८

तत्कार्यं कारणादुत्पद्यमानं सदुत्पद्यते, किमसत्, किं वा सदसदिति? तत्र
विरुद्धधर्माध्यासितत्वात्सदसन्नोपपद्यते । असदिति वैशेषिकाः ।

अत्र दूषणमाह-

॥ असदकारणादुत्पादानग्रहणात् सर्वसम्भवाभावात् ।
शक्तस्य शक्यकरणात्, कारणाभावाच्च सत्कार्यम् ॥ ८ ॥ ॥

'असदकारणात्' इत्यादि । एव लोके असतः करणं नास्ति, यथा शशविषाणादीनाम् ।
यदेव सत् घटादिद्रव्यं तदेव मृत्पिण्डादिना कारणाविशेषेण क्रियते,
नासत् ॥

'उत्पादानग्रहणात्' इति । एव यदर्थं यदुत्पादीयते तस्य तदुत्पादानं कारणम्,
यथा तैलस्य तिलाः, दध्नः क्षीरम् । अत्र तैलं दधि च यदि न स्यात्
कथं तस्योत्पादानस्य ग्रहणं तदर्थिभिः क्रियते । तस्मादुत्पादानसंग्रहात्
सदेव कार्यम् । अन्यथा सिकतासलिलयोरपि ग्रहणं स्यात् ॥

'सर्वसम्भवाभावात्' इति । यद्यसत्कार्यं भवेत् तदा सर्वस्य सर्वत्र
सम्भवः स्यात् । न चैवम् । तस्मात्सदेव कार्यम् ॥

'शक्तस्य शक्यकरणात्' इति शक्तं कारणं नाशक्तमित्येवमप्यवगन्तव्यम् ।
अन्यथोपलतशक्तर्भाज्जुरोत्पत्तिप्रसङ्गः । शक्तश्च को
भवितुमर्हति, यः शक्तिमान् । तस्य शक्तिमतः शक्यस्य करणात्,
शकनीयस्य कार्यस्योत्पादनादित्यर्थः । अत्र च तच्छकनीयं यदि कारणे
शक्तिरूपेणावस्थितं स्यात् । तस्मात्सदेवोत्पद्यते नासत् ॥

'कारणाभावाच्च' इति । कारणस्य सत्त्वादित्यर्थः । यद्यसत्कार्यमुत्पद्यते
किमिति कारणाभावेन कार्यस्य भावो भवति । भवति च ।

तस्माच्छक्तिरूपेणावस्थितमिति गम्यते । अथवा- कारणाभावादिति
कारणस्वभावात् । यत्स्वभावं कारणं तत्स्वभावं कार्यम्, यथा
स्निग्धस्वभावस्तिलेभ्यः स्निग्धमेव तैलम्, मृतो मृत्स्वभावो घटः ।
यद्यसत्कार्यं स्यात्, असत्स्वभावोऽप्योऽप्युत्पाद्येतेत्येवं सांख्यानां
सदेवोत्पद्यत इति सिद्धान्तः ॥ ८ ॥

कारिका १०

अेवं मडदादिकार्यं सदेवोत्पद्यत इति व्यवस्थाप्य प्रकृतेर्विद्वपं सद्रुपं
य दर्शयति । तत्र प्रकृतेर्विद्वपमधिदृत्त्याड-

॥ डेतुमदनित्यमव्यापि सड्धिमनेकमाश्रितं लिङ्गम् ।
सावयवं परतन्त्रं व्यक्तं, विपरीतमव्यक्तम् ॥ १० ॥ ॥

'डेतुमत्' इत्यादि । व्यक्तं मडदादिभूतपर्यन्तम् । अव्यक्तं प्रधानं
तत्र व्यक्तं डेतुमत्, यथास्वं कारणोऽप्य उत्पद्यमानत्वात् ।
तत्र प्रधानादुत्पद्यमानो मडान् डेतुमान्, मडतोऽडडुडारो डेतुमान्,
अडडुडारात्तन्मात्राण्येकादशेन्द्रियाण्युत्पद्यमानानि डेतुमन्ति य,
तन्मात्रेभ्यश्च मडाभूतानि डेतुमन्ति । विपरीतमव्यक्तमडेतुमदित्यर्थः,
तस्यान्यतः कुतश्चिदनुत्पादात् । नडि प्रधानाकिञ्चिदपरमस्ति
यतस्तदुत्पद्यते ॥

अनित्यं व्यक्तम्, कारणोऽप्य उत्पन्नत्वात् घटादिवत् । कारणानि य प्रागुक्तान्येव ।
विपरीतमव्यक्तं नित्यमित्यर्थः, कुतश्चिदनुत्पन्नत्वात् ॥

अव्यापि व्यक्तं प्रादेशिकमित्यर्थः । डैवं मानुषं तैर्यग्योनं य,
तदानीमन्यत्रावर्तमानत्वात् । सर्वगतं विपरीतमव्यक्तं व्यापीत्यर्थः,
डेवादिषु त्रिषु लोकेषु सर्वदा वर्तमानत्वात् ।

'सड्धियम्' इति । डियाशब्देनात्र संसरणमभिप्रेतम्, न डियामात्रम् ।
मडदादिसूक्ष्मपर्यन्तं व्यक्तं डेवादि संसरतीत्यर्थः । विपरीतमव्यक्तम्,
असंसारि । त्रिषु लोकेषु स्थितत्वान्न संसरति । न पुनः डियैव नास्तीति
निड्धियम्, तस्य जगत्कर्तृत्वात् ॥

अनेकं व्यक्तम्, मडदादिभूतपर्यन्ततायास्त्रयोविंशतिप्रकारत्वात् । विपरीतं
व्यक्तम्, त्रयाणां लोकानां तस्यैकस्य कारणत्वात् ॥

'आश्रितम्' इति । यद्यस्मादुत्पन्नं मडदादि व्यक्तं तडेव तदाश्रितं
नान्यत् । उत्पन्नमन्यदाश्रितमिति दर्शनार्थं वयनम्, अन्यथा

હેતુમદિત્યનેનૈવાશ્રિતં સિદ્ધમેવ । વિપરીતમવ્યક્તમ્, અનાશ્રિતમ્ ।
તતોડન્યસ્ય કારણસ્થાભાવાત્ ॥

'લિડ્ગમ્' ઇતિ । લિડ્ગ્યતેડનેનાવ્યક્તમિતિ લિડ્ગમ્ । વિપરીતમવ્યક્તમ્,
ન લિડ્ગ્યતે કિઞ્ચિદનેનેતિ । અથવા લયં ગચ્છતીતિ લિડ્ગમ્ ।
પ્રલયકાલે હ્યાકાશાદયઃ પગ્ચ યથાક્રમં શબ્દાદિતન્માત્રેષુ લીયન્તે,
તન્માત્રાણીન્દ્રિયાણિ ચાહકુારે, અહકુારો મહતિ, મહાન્પ્રધાન ઇતિ ।
વિપરીતમવ્યક્તમ્, ન કુત્રચિદિદં લીયતે, અહેતુત્વાત્ ॥

'સાવયવમ્' ઇતિ । શબ્દાદયોડવયવા ઉચ્યન્તે । તૈરાધ્યાત્મિકં બાહ્યં ચ
વ્યક્તં યુક્તમ્ । વિપરીતમવ્યક્તમ્, તૈરયુક્તત્વાત્ ॥

પરતન્ત્રમ્ । ન સ્વતન્ત્રમ્ । યદસ્માદુત્પદ્યેતે તદેવાનુરુદ્ધ્ય સ્વકાર્થં
જનયતિ ન તદ્વ્યતિરેકેણેતિ દર્શનાર્થમ્ । અન્યથા હેતુમદિત્યનેનૈવ
પરતન્ત્રત્વં પ્રસિદ્ધમેવ । વિપરીતમવ્યક્તમ્, સ્વતન્ત્રં ન
કિંચિદપેક્ષતે ॥ ૧૦ ॥

કારિકા ૧૧

સારૂપ્યમધિકૃત્યાહ-

॥ ત્રિગુણમવિવેકિ વિષયઃ સામાન્યમચેતનમ્પ્રસવધર્મિ ।
વ્યક્તં, તથા પ્રધાનમ્, તદ્વિપરીતસ્તથા ચ પુમાન્ ॥ ૧૧ ॥ ॥

'ત્રિગુણમ્' ઇત્યાદિ । ત્રયસ્સત્વાદયો ગુણા ચસ્ય તત્ત્રિગુણં વ્યક્તમ્ । તથા
પ્રધાનમપિ ત્રિગુણં તત્સ્વભાવત્વાત્ ॥

'અવિવેકિ' ઇતિ । અવિવેચનશીલં વ્યક્તમ્, અચેતનત્વાત્ । યદ્વા ગુણોભ્યસ્તસ્ય
પૃથક્ત્વાભાવાદવિવેકિ । તથા પ્રધાનમપિ ॥

સામાન્યં વ્યક્તમ્, સર્વપુરુષોપભોગ્યત્વાન્મલ્લદાસીવત્ । તથા પ્રધાનમપિ ॥

અચેતનં વ્યક્તમ્, સુખદુઃખમોહાન્ન વેદ્યતીત્યર્થઃ । તથા પ્રધાનમપિ ॥

'પ્રસવધર્મિ' ઇતિ । પ્રસવો ધર્મોડસ્યાસ્તીતિ પ્રસવધર્મિ વ્યક્તમ્ ।
તથા પ્રધાનમપિ । દ્વયોરપિ પ્રસવધર્મિત્વમ્ ॥

તથા ચ પ્રધાનાન્મહાન્, મહતોડકુાર ઇત્યાદિના
સ્વકાર્યોત્પાદનધર્મત્વાદથા વ્યક્તાવ્યક્તયોર્વૈરૂપ્યં સારૂપ્યં ચ,
તથા કિં પુરુષસ્ય વાપીત્યાહ- 'તદ્વિપરીતસ્તથા ચ પુમાન્' ઇતિ ।

व्यक्ताव्यक्ताभ्यां कैश्चिद्धर्मैर्विलक्षणा इत्यर्थः ॥

अत्र पूर्वस्या आर्याया अर्थो योजयते । उेतुमद्व्यक्तम्, अलेतुमद्व्यक्तम् ।
पुरुषोऽप्यलेतुमान्, तस्य कुतश्चिदनुत्पादात् ॥

अनित्यं व्यक्तम्, नित्यमव्यक्तम् । पुरुषो नित्यः, कुतश्चिदनुत्पन्नत्वात् ॥
अव्यापि व्यक्तम्, व्याप्यव्यक्तम् । पुरुषोऽपि व्यापी यदा प्रकृत्या मुक्तः ।
युक्तश्चेत्, व्यक्तेन सदृशो न प्रधानेन । डि सर्वदा देवादिषु
प्रवर्तते ॥

सकियं व्यक्तम्, निष्कियमव्यक्तम्, असंसारित्वात् । पुरुषोऽपि निष्कियः,
कर्तृत्वाभावात् ॥

अनेकं व्यक्तम्, ऐकमव्यक्तम् । पुरुषोऽनेको बहुत्वात् । तस्य बहुत्वं
प्रतिपादयिष्यति । प्रधानेनात्र वैसादृश्यं तस्यैकत्वात् ॥

आश्रितं व्यक्तम्, अनाश्रितमव्यक्तम् । पुरुषोऽप्यनाश्रितः
कुतश्चिदनुत्पन्नत्वात् ॥

लिङ्गं व्यक्तम्, अलिङ्गमव्यक्तम् । पुरुषोऽप्यलिङ्गः । न किञ्चिदनेन
लिङ्गयते न वायं कदाचिल्लीयतेऽनुत्पन्नत्वात् ॥

सावयवं व्यक्तम्, निरवयवमव्यक्तम् । पुरुषोऽपि निरवयवः
शब्दादिभिर्युक्तत्वात् ।

परतन्त्रं व्यक्तम्, स्वतन्त्रमव्यक्तम् । पुरुषोऽपि स्वतन्त्रः,
कुतश्चिदनुत्पन्नत्वात् ॥

द्वितीयस्या आर्याया अर्थो योजयते-

त्रिगुणं व्यक्तमव्यक्तं य । निर्गुणः पुरुषः, गुणानां तत्राभावात् ॥

अविवेकि व्यक्तमव्यक्तं य । विवेकी पुरुषश्चेतनत्वात् । विविक्तो वा
निर्गुणत्वात् ॥

विषयो व्यक्तमव्यक्तं य । पुरुषो निर्विषयः, भोक्तृत्वात्, न भोग्यः ॥

सामान्यं व्यक्तमव्यक्तं य । पुरुषोऽसामान्यः, अविषयत्वात् ॥

अचेतनं व्यक्तमव्यक्तं य । चेतनः पुरुषः सुभादिवेदनत्वात् ॥

प्रसवधर्मि व्यक्तमव्यक्तं य । पुरुषोऽप्रसवधर्मी, अकर्तृत्वात् ॥

ઇત્યુક્તમ્ ॥ ૧૧ ॥

કારિકા ૧૨

ત્રયાણામપિ વૈરુધ્યં સારુધ્યં ચેતિ ત્રિગુણમિત્યુક્તે, કે કે ત્રયો ગુણાઃ

કિમાત્મકા ઇત્યાહ-

॥ પ્રીત્યપ્રીતિવિષાદાત્મકાઃ પ્રકાશપ્રવૃત્તિનિયમાર્થાઃ ।

અન્યોડન્યાભિભવાશ્રયજનનમિથુનવૃત્તયશ્ચ ગુણાઃ ॥ ૧૨ ॥ ॥

‘પ્રીત્યપ્રીતિવિષાદાત્મકાઃ’ ઇત્યાદિ । પ્રીત્યાદય આત્માનો યેષાં ગુણાનાં તે તથોક્તાઃ સત્ત્વરજસ્તમાંસિ ત્રયો ગુણાઃ । તત્ર પ્રીત્યાત્મકં સુખાત્મકં સત્ત્વમ્, અપ્રીત્યાત્મકં દુઃખાત્મકં રજઃ, વિષાદાત્મકં મોહાત્મકં તમઃ । ગુણા હ્યતીન્દ્રિયત્વાત્પરિણાત્યા સુખાદિનાનુભીયમાનાસ્તદાત્મકા ઇતિ વ્યપદિશ્યન્તે ॥

કિં પુનરેષાં પ્રયોજનમિત્યાહ- ‘પ્રકાશપ્રવૃત્તિનિયમાર્થાઃ’ ઇતિ ।

પ્રકાશાર્થં સત્ત્વં પ્રકાશકત્વાત્, પ્રવૃત્ત્યર્થં રજશ્ચલત્વાત્,

નિયમાર્થં તમઃ સ્તિમિતત્વાત્ ॥

કિમિતિ તે ગુણાઃ પરસ્પરસવ્યપેક્ષાઃ કિં વા નેત્યાહ-

‘અન્યોડન્યાભિભવાશ્રયજનનમિથુનવૃત્તયશ્ચ ગુણાઃ’ ઇતિ ।

અન્યોડન્યશબ્દઃ પ્રત્યેકમભિસમ્બદ્ધ્યતે । અભિભવતીત્યભિભવઃ ।

પયાદ્યથ્ । અન્યોડન્યસ્યાભિભવા અન્યોડન્યાભિભવાઃ । તદ્યથા દેવેષુ

સત્ત્વમુદ્ગ્રિક્તં રજસ્તમસી અભિભવતિ, મનુષ્યેષુ રજઃ સત્ત્વતમસી,

તિર્યક્ષુ (તમઃ સત્ત્વરજસી) । આશ્રીયન્ત ઇત્યાશ્રયાઃ । કર્મણ્યણ્ ।

અન્યોડન્યસ્યાશ્રયાઃ, ત્રિદણ્ડવત્ । નાશ્રયાન્તરમેષામ્, અનાશ્રયાશ્ચ

કર્તારઃ । જનયન્તીતિ જનનાઃ । ‘કૃત્યલ્યુટો બહુલમ્’ ઇતિ કર્તારિ

લ્યુટ્ । અનેકાર્થત્વાત્ ચ ધાતૂનાં બોધનાર્થા દ્રષ્ટવ્યાઃ । અન્યોડન્યસ્ય

પ્રબોધકા ઇત્યર્થઃ । સર્વં હિ વ્યક્તમુત્પદ્યમાનં ત્રિગુણાત્મકમુત્પદ્યતે ।

તત્ર યદા સત્ત્વમુલ્ટટં તદા રજસ્તમસી ન્યક્કૃતશક્તિકે ।

પ્રબોધ્યાયસ્કાન્તો લોહવદુક્તમ્ (?) । સત્ત્વન્યત્કૃતેન ગુણેન વ્યક્તં

જનયતિ (?) એવં રજસ્તમશ્ચ યોજયમ્ । યદા ગુણદ્વયમુદ્ભૂતશક્તિ તદા

દ્વયમપીતરદભિભવતિ, પ્રબોધયતીત્યર્થઃ । અન્યોડન્યમિથુના ઇતિ ।

અન્યોડન્યસ્ય સહાયા ઇત્યર્થઃ । તથા ચોક્તં વિષ્ણુગીતાયામ્-

રજસો મિથુનં સત્ત્વં સત્ત્વસ્ય મિથુનં રજઃ ।

उभयोः सत्त्वश्चसोर्मिथुनं तम उच्यते ॥

ओकस्यां व्यक्तौ त्रयाणामभिभवप्रबोधनानुक्तौ व्यक्तम्, एतरे तु तौ
 अेव प्रवृत्तिं जनयन्त एति दर्शयन्नाड- अन्योऽन्यवृत्तय एति ।
 वृत्तिः सुभादिःपेण परिणतिः । वृत्तिहेतुत्वाद् वृत्तय उच्यन्ते ।
 अन्योन्यवृत्तिहेतव इत्यर्थः । तद्यथा काश्चिद्योषिद्रूपशीलदत्यन्तगुणा
 (!) सितत्वात्सात्त्विकी सा भर्तुः सुभमुत्पाद्यति सपत्नीनां
 कासांश्चिद्दुःखं कासांश्चिद्विषादमित्यत्र सत्त्वमात्मनो द्वयोश्च
 वृत्तिहेतुः । कस्यचित्प्रभोरत्यन्तशूरत्वाद् भृत्या राजसाः,
 परेषां युध्यमानानां प्रडासैर्दुःखं जनयन्ति, पलायमानानां
 विषादम्, स्वामिनश्च तुष्टिमित्यत्र रज आत्मनो द्वयोस्य वृत्तिहेतुः ।
 मेघांश्चाभ्युगु ॥ । वानिषान्यकारीकृत्योन्नतत्वात् (?) तामसाः, ते
 वर्षन्तः प्रोषितभर्तृकाणां विषादं जनयन्ति, पथिकानां दुःखम्
 कृषीवलानां तुष्टिमित्यत्र तम आत्मनो द्वयोश्च वृत्तिहेतुः ॥ १२ ॥

कारिका १३

ओषां दुर्लक्षणानां लक्षणान्तरमाड-

॥ सत्त्वं लघु प्रकाशकमुपष्टम्भकं यत् रजः ।

गुरु वरणकमेव तमः, प्रदीपवञ्चार्थतो वृत्तिः ॥ १३ ॥ ॥

'सत्त्वम्' इत्यादि । एष्टे सांख्याचार्याणां सत्त्वं लघुस्वभावं प्रकाशं य ।
 यस्योद्रेकाच्छरीरैःशानि लघूनि भवन्ति, विषयप्रकाशनसमर्थानि
 येन्द्रियाणि । आड्यानि य द्रव्याणि लघूनि प्रकाशात्मकानि निर्मलानि
 भवन्ति ॥

'उपष्टम्भकं यत् रजः' इति । उपष्टम्भयतीत्युपष्टम्भकम् ।

यस्योद्रेकाद् देवदत्तो व्यवस्यति, यलञ्चित्तश्च भवति । आड्यानि यलानि
 भवन्तीति ॥

'गुरु वरणकमेव तमः' इति । वृणोति पिधत्त इति । 'कृत्यल्युटो बहुलम्'

इति कर्तरि ल्युट्, करणे वा । पश्चात् स्वार्थे कन् । यस्योद्रेकाद् गुरुण्यङ्गानि
 भवन्ति, इन्द्रियाणि य तमसैवात्तानि भवन्ति । आड्यानि य गुरुण्यनिर्मलानि
 य भवन्ति ॥

उदाहरणदिगियमन्यान्यपि विज्ञेयानि भवन्ति । तथा

याडुः- प्रीतिप्रीति(?)स्वाभिषङ्गलाघवानि प्रसादुषौ

ય, સ્તમ્ભૌદ્યત્યદ્વેષચલનશોષણતાપભેદાશ્ચ,
વરણાપધ્વંસનસાદનગૌરવદૈન્યભીતયશ્ચૈતાનિ સત્વરજસ્તમસાં
ક્રમેણ જ્ઞાતવ્યાનિ લિડ્ગાનિ ॥

નનુ ચૈતે પરસ્પરવિલક્ષણા ગુણા વિરુદ્ધત્વાત્ કથં સમ્ભૂયૈકત્ર
વર્તન્ત ઇત્યાહ- 'પ્રદીપવચ્ચાર્થતો વૃત્તિઃ' ઇતિ । પ્રદીપસ્યેવ
પ્રદીપવત્ । તૈલવર્ત્યગ્નિસમુદાયઃ પ્રદીપઃ । યદા સમુદયાત્મ
॥ । પરસ્પરવિલક્ષણાનામપિ પ્રદીપભા ॥ । પ્રવૃત્તિઃ, તમસિ સ્થિતા
ઘટાદયો દેવદત્તસ્ય પ્રકાશયિતવ્યા ઇતિ, તથા સત્વરજસ્તમસાં
પુરુષાર્થહેતુના પ્રવૃત્તિઃ, પુરુષાર્થશબ્દોપલબ્ધિશ્ચેતિ ॥ ૧૩ ॥

કારિકા ૧૪

નનુ ચ 'ત્રિગુણમવિવેકિ વિષયઃ સામાન્યમચેતનં પ્રસવધર્મિ વ્યક્તમ્',
તત્ર સુખદુઃકમોહોપલબ્ધેસ્ત્રૈગુણ્યં વ્યક્તં સિદ્ધમ્, અવિવેક્યાદયો ધર્માઃ
પ્રસવપર્યન્તાઃ કથં સિદ્ધ્યન્તીત્યાહ-

॥ અવિવેક્યાદિસ્સિદ્ધસ્ત્રૈગુણ્યાત્તદ્વિપર્યયાભાવાત્ ।
કારણગુણાત્મકત્વાત્કાર્યસ્થાવ્યક્તમપિ સિદ્ધમ્ ॥ ૧૪ ॥ ॥

'અવિવેક્યાદિઃ સિદ્ધઃ' ઇત્યાદિ । ગુણિદ્વારેણ ગુણાભિધાનમ્ ।
અવિવેક્યાદિગુણસ્સિદ્ધઃ । વ્યક્ત ઇતિ વાક્યશોષઃ ॥

કુતઃ? ત્રૈગુણ્યાત્ । કથં? યસ્માદ્ગુણા એવાવિવેકિનો ભોગ્યાસ્સામાન્યા અચેતના
પ્રસવધર્મિણાશ્ચ, તે ચ વ્યક્તે સિદ્ધા ઇતિ સિદ્ધો ગુણઃ ॥

'તદ્વિપર્યયાભાવાત્' ઇતિ । (ત્રૈગુણ્યસ્થાભાવાદિતિ) ।
ત્રૈગુણ્યસ્થાભાવેડવિવેક્યાદયોરભાવાત્ । ન હિ નિર્ગુણસ્ય પુરુષસ્થાવિવેક્યાદિઃ
સમ્ભવતિ । તસ્માત્ત્રૈગુણ્યાદેવાવિવેક્યાદિસ્સિદ્ધઃ ॥

એવં ચ સતિ, પ્રધાનમપિ ત્રૈગુણ્યાત્તથાવિધં સિદ્ધમ્ । યદાહ-

'કારણગુણાત્મકત્વાત્કાર્યસ્થાવ્યક્તમપિ સિદ્ધમ્' ઇતિ । કારણસ્ય ચો ગુણઃ સ
આત્મા સ્વભાવો યસ્ય તત્તથોક્તમ્ । તસ્ય સ્વભાવસ્તત્ત્વમ્ । તસ્માદિહ લોકે
કારણગુણકં કાર્યં દૃષ્ટમ્ । શુકલૈઃ કૃષ્ણૈર્વા તન્તુભિરારબ્ધઃ
પટઃ શુકલઃ કૃષ્ણો વા ભવતિ । યદ્યવ્યક્તં તથાવિધં ન સ્યાત્, કથં
વ્યક્તં તથાવિધં ભવેત્ ॥ ૧૪ ॥

કારિકા ૧૫

ननु य सति धर्मिणि धर्माश्चिन्त्यन्ते, प्रधानस्यैव
धर्मिणोऽलब्धसिद्धित्वात् कथमविवेक्यादीत्याह-

॥ भेदानां परिमाणात् समन्वयाच्छक्तितः प्रवृत्तेश्च ।
कारणकार्यविभागादविभागाद्वैश्वरूप्यस्य ॥ १५ ॥ ॥

'भेदानाम्' इत्यादि । कार्यतस्तदुपलब्धेर्मलदादि तस्य कार्यमित्यनेनैव
साधितेऽस्मिन् यथावदधिगते पुनर्दाह्यार्थं समनन्तरोपादानम् । भिद्यन्त
इति भेदाः कार्यविशेषास्तेषां (अेकसंसर्गा दृष्टः) परिमाणाख्य ।
भेदानां परिमितत्वादित्यर्थः । येन य परिमितास्तेषामेकः संसर्गा
दृष्टः । यथा मूलाङ्कुरपत्रकाण्डप्रसवपुष्पतण्डुलकणानां
भेदानां प्रीतिः तविभाज्याध्यात्मिकभेदाः । परिमितभाज्या
ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्ताश्चतुर्दश । आध्यात्मिकाश्च
मलदण्डुलरतन्मात्रेन्द्रियभूताभ्यास्त्रयोविंशतिः । तस्माद्वेतेषामेकेन
संसर्गाणां भवितव्यम् । यत्रैषां संसर्गस्तदव्यक्तं कारणमस्तीति
सामान्यतोदृष्टमनुमानम् ॥

'समन्वयात्' भेदानामिति वर्तते । समन्वयोऽनुगमः ।
अेकजात्यनुगमादित्यर्थः । य अेकजात्यनुगता भेदास्तेषामेकमेव
तथाभूतं कारणं दृष्टम् । यथा कटककेयूरादीनां सुवर्णपिण्डः,
यथा वा शरावादीनां मृत्पिण्डः । अेवमेषामपि भाज्याध्यात्मिकानां
सुभङ्गुःषमोडानुगतत्वादेकेन तथाविधेन भवितव्यम् । य अेषां
समुदायस्तत्प्रधानमिति सामान्यतोदृष्टम् ।

'शक्तितः प्रवृत्तेश्च' इति । षड् कुलावादिशक्तिपूर्विका घटादीनां
प्रवृत्तिर्दृष्टा नाशक्तिपूर्विका । अेषामपि भाज्याध्यात्मिकानां
प्रवृत्तिर्दृश्यते । ततश्च प्राक् य प्रवृत्तेर्जनितया शक्त्या
भवितव्यम् । यासौ शक्तिः सैवाव्यक्तभावमापद्यत इति सामान्यतोदृष्टम् ॥

'कारणकार्यविभागात्' इति । कारणस्य पूर्वभावित्वात् पूर्वनिपातः ।
अल्पाव्यक्तस्य पूर्वनिपातस्थानित्यत्वम् । यत उत्पद्यते तत्कारणम्,
यस्योत्पद्यते तत्कार्यम् । यथा मृत्पिण्डघटयोर्जन्यजनकत्वेन
पृथगर्थक्रियाकरणस्य विभागो दृष्टः । अन्यथा
घटास्योदकाडरणक्रिया या न सा मृत्पिण्डस्य, या मृत्पिण्डस्य न सा घटस्य ।
अेवं व्यक्तस्य मलदादेः कार्यत्वात्पृथगर्थक्रियाकरणस्य विभागः ।

તસ્માદસ્ય કારણેન ભવિતવ્યમ્ । તચ્ચાવ્યક્તાત્કિમન્યત્ સ્થાદિતિ ॥
 અસ્મિન્ વ્યાખ્યાને 'કાર્યતસ્તદ્દુપલબ્ધેર્મહદાદિ તચ્ચ કાર્યમ્' ઇત્યનેનૈવ
 સિદ્ધત્વાદન્યૈરન્યથા વ્યાખ્યાયતે । યદ્દુપકરોતિ તક્તારણમ્, યદ્દુપક્રિયતે
 તત્કાર્યં તથોર્વિભાગાત્, ઉપકાર્યોપકારકભાવાદિત્યર્થઃ । તત્ર કાર્ય
 ॥ । વ્યાદીનિ શરીરસ્થાનિ સ્થાનસાધના ॥ । વભોગૈઃ કારણાન્યુપકુર્વન્તિ ।
 કારણાનિ ચ વૃદ્ધિક્ષતસંરોહણપાલનૈઃ કાર્યાણિ । બાહ્યાનિ ચ કારણાનિ
 પૃથિવ્યા ધૃતિસઙ્ગહપત્તિવ્યૂહનાવકાશદાનૈઃ પરસ્પરમુપકુર્વન્તિ ।
 તથા દૈવમાનુષતૈર્યગ્યોનાનિ પરસ્પરોપકારીણિ । તત્ર દૈવમ્,
 યથાકાલં શીતોષણવર્ષાગમઃ, માનુષતૈર્યગ્યોનાન્યુપકરોતિ ।
 માનુષમિજ્યાયાગસ્તુતિભિર્દેવં રક્ષતિ, પોષણભેષજયૈશાહ
 તૈર્યગ્યોનમુપકરોતિ । યથાધ્યાત્મિકાનાં બાહ્યાનાં ચોપકાર્યોપકારકભાવો
 બુદ્ધિકૃત ઇવ દૃશ્યતે તદસ્ય કશ્ચિદ્વ્યવસ્થાપિતા સ્યાત્, કુતોડયં
 વિભાગ ઇત્યન્યથાનુપપત્તેઃ ॥

'અવિભાગાદ્વૈશ્વરૂપ્યસ્ય' ઇતિ । ન વિદ્યતે વિભાગોડસ્યેત્યવિભાગઃ ।
 અવિભક્તાદિત્યર્થઃ । તસ્માદ્વૈશ્વરૂપ્યસ્યોપલબ્ધેરિતિ શેષઃ । ઇહ
 લોકેડવિભક્તાદેકસ્માદિક્ષુદ્રવ્યાદ્રસફાણિતગુડખાણ્ડશર્કરાદિવૈશ્વરૂપ્યં
 નાનાત્વં દૃશ્યતે,
 તથૈકસ્માદુધાદ્ધિમસ્તુનવનીતઘૃતાદિવૈશ્વરૂપ્યમુપલબ્યતે ।
 એવમાધ્યાત્મિકાનાં બાહ્યાનાં ચ વૈશ્વરૂપ્યમ્ । તસ્માદેષામવિભક્તેનૈવ
 ભવિતવ્યમિતિ સામાન્યતોદૃષ્ટમ્ ॥

અન્યસ્ત્વાહ- 'અવિભાગે વૈશ્વરૂપ્યસ્ય' ઇતિ । અવિભાગો લયઃ,
 વૈશ્વરૂપ્યં જગત્ નાનારૂપત્વાત્ । પ્રલયકાલે વૈશ્વરૂપ્યં ક્વ લીયતે
 સ્થિત્યુત્પત્તિપ્રલયાજગત ઇતિ । ન ચેશ્વરે લયનં સમ્ભવતિ, તસ્ય
 નિર્ગુણત્વેનાભ્યુપગમાત્ । તસ્માદન્યથાનુપપત્ત્યાસ્તિ તદેકમિતિ । તથા
 ચાહુઃ-

પ્રધાનાદાનુપૂર્વ્યેણ સૃષ્ટિર્લોકસ્ય સંસરઃ ।

પ્ર ॥ પ્રાતિલોભ્યેન પુનસ્તત્રૈવ સગ્ચરઃ ॥ ઇતિ ॥ ૧૫ ॥

કારિકા ૧૬

એષાં હેતૂનાં પ્રવર્તનાર્થમાહ-

॥ કારણમસ્ત્યવ્યક્તમ્, પ્રવર્તતે ત્રિગુણતઃ સમુદયાચ્ચ ।

परिणामतः सलिलवत्, प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषात् ॥ १६ ॥ ॥

'कारणमस्ति' इत्यादि ॥

यदि कारणमस्त्यव्यक्तं तद्वत् प्रवर्तत इत्याह-

'त्रिगुणतस्समुदयाच्च' इति । यदा प्रकृतिस्था गुणास्साम्येन प्रवर्तन्ते तदा (त्रीनेवाधिकृत्य प्रवर्तन्ते नैकैकमित्यर्थः । यदा वैषम्येण प्रवर्तन्ते तदा) कार्यं कारणारब्धत्वात् समुदयात् प्रवर्तते । समन्ताद्दुदयो यस्य गुणस्य तमधिकृत्येत्यर्थः, शेषन्यङ्कृतशक्तिकत्वात् । यदि समुदयादव्यक्तं प्रवर्तते तस्माद्दुत्पन्नं तदव्य ॥ । स्मान्न भवति ॥

शुक्लेभ्यः कृष्णेभ्यो वा तन्तुभ्यः शुक्लः कृष्णो वा पटो भवतीत्याह-
'परिणामतः' इत्यादि । पूर्वस्याभवस्थायामवस्थान्तरं परिणामः, तस्माद्धेतोः प्रवर्तते । यथा कणिकायाः सूक्ष्माया मूलकः शाभाप्रशाभादिप्रवृद्धो मडान्वनस्पतिर्व्यक्तो भवति, अवेमव्यक्तादव्यक्तं परिणामति ॥

यद्यैवमेकरुपाद्दुत्पन्नस्य त्रैलोक्यस्य कथमनेकरूपत्वमित्याह-
'सलिलवत्प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषात्' इति । सलिलेन तुल्यं वर्तत इति सलिलवत् । अेकैकं प्रति गुणाः प्रतिप्रतिगुणाः । त अेवाश्रयास्तेषां यो विशेषस्तस्माद्धेतोः प्रवर्तन्ते । यथा सलिलमन्तरिक्षादेकरसमपि तदेकस्य कट्टम्बादेर्गुणस्याश्रयभूतस्य विशेषान्नानारसं वर्तते अवेमव्यक्तमपीति गुणात्मकत्वादेकैकगुणाश्रयविशेषान्नानारूपं प्रवर्तते । तत्र सत्त्वस्य कृतेराश्रयस्य विशेषादेवभावेन वर्तनम्, रजस आश्रयस्य विशेषान्मानुषभावेन, तमस आश्रयस्य विशेषात्तिर्यग्योनिभावेनेति ॥ १६ ॥

कारिका १७

अवेमव्यक्तस्यास्तित्वं प्रवृत्तिं च प्रसाध्य पुरुषास्तित्वं
प्रसाधयितुमाह-

॥ संघातपरार्थत्वात् त्रिगुणाद्विपर्ययादधिष्ठानात् ।
पुरुषोऽस्ति भोक्तृभावात्तैवव्यर्थं प्रवृत्तेश्च ॥ १७ ॥ ॥

'संघातपरार्थत्वात्' इत्यादि । संघन्यत इति संघातः । संघातश्चासौ परार्थश्चेति संघातपरार्थः । संघातत्वं हेतुः परार्थत्वं साध्यम् ।
इह लोके संघातभाज्याः शयनासनादयो ये ते परार्था दृष्टाः ।
ते हि देवदत्तस्य परस्वार्थं कुर्वन्ति न स्वार्थम् । अतेऽप्याध्यात्मिका

મહદાદયઃ શરીરસંજ્ઞકઃ સંઘાતાઃ, તૈઃ પરાચૈર્ભવિતવ્યમ્ । ન
ય પુરુષવ્યતિરિક્તોડન્યઃ પરાડસ્તિ, પુરુષ એવ પર ઇ ॥ ન્યતોદૃષ્ટમ્ ॥

નનુ મહદાદિભૂતપર્યન્તં શરીરમેવ પુરુષો નાન્યઃ કશ્ચિદિત્યત્રાહ-
'ત્રિગુણાદિવિપર્યયાત્' ઇતિ । આદિશબ્દનાવિવેક્યાદયઃ પગ્ચ ધર્મા દૃશ્યન્તે ।
તથા હિ તદ્વિપરીતઃ પુમાનિત્યુક્તમ્ । તતશ્ચ તદ્વિપરીતત્વાત્પુંસઃ
કથં મહદાદિમાત્રમેવ પુરુષઃ । તસ્માદ્વ્યતિરિક્તઃ પુરુષો યસ્યાર્થકા
ઇમે સંઘાતાઃ ॥

'અધિષ્ઠાનાત્' ઇતિ । અધિતિષ્ઠત્યસ્મિન્નિત્યધિષ્ઠાનમ્ ।
મહદાદિભૂતપર્યન્તં શરીરમિહ લોકે યદધિષ્ઠાનં તત્પરાધિષ્ઠિતં
દૃષ્ટમ્, યથા સ્થાદિ । દૃશ્યતે ચાધિષ્ઠાનં શરીરમ્ ।
તસ્માદસ્થાધિષ્ઠાત્રા ભવિતવ્યમ્ । યોડસાવધિષ્ઠાતા સ પુરુષઃ,
નાન્તઃકરણમધિષ્ઠાત્, તસ્યાચેતનત્વાદિતિ સામાન્યતોદૃષ્ટમ્ ॥

'ભોક્તૃભાવાત્' ઇતિ । ભોક્તૃત્વાદિત્યર્થઃ । ઇહ લોકે ભોગ્યં દૃષ્ટ્વા
ભોક્તાનુમીયતે । દૃશ્યતે મહદાદિપર્યન્તં ભોગ્યમ્, તસ્માદસ્થાપિ
ભોક્ત્રા ભવિતવ્યમિતિ સામાન્યતોદૃષ્ટમ્ । ન ચાન્તઃકરણં ભોક્તૃ,
તસ્યાચેતનત્વાદ્ભોગ્યત્વાચ્ચ । યશ્ચ ભોક્તા સ એવ પુરુષઃ
સાત્મકં જીવચ્છરીરં પ્રાણાદિમત્વાત્ । અસ્મિન્ દેધે યોડયમાત્મા
સમાનજાતીયાનેકવસ્તવન્તરસહાયઃ, પ્રતિનિયતૈર્જન્માદિભિર્યુજ્યમાનત્વાત્
મનોવત્ ॥

'કૈવલ્યાર્થં પ્રવૃત્તેશ્ચ' ઇતિ । કૈવલ્યં મોક્ષઃ ।
તદન્યાર્થપ્રધાનસ્યૈષા પ્રવૃત્તિઃ । તથાહિ- પ્રધાનં બુદ્ધ્યાત્મના
પરિણમતિ । બુદ્ધેશ્ચાષ્ટાદશાનિ । તેષુ ચ જ્ઞાનં કૈવલ્યમ્ । તત્ર યદિ
પુરુષો ન સ્યાત્તદા તદર્થા પ્રવૃત્તિર્ન ભવેત્ । તસ્માદન્યથાનુપપત્ત્યા
પુરુષોડસ્તિ ॥

તત્ર સિદ્ધે પુંસિ વિવાદાઃ । એક એવાયં પુરુષઃ સર્વશરીરેષુ સ્થિત
ઇત્યેકે । સર્વે કાય ઉપનતાનેકાત્માનસ્સાત્મકત્વાત્, યોગિશરીરવૃદ્ ॥

પ્રતિશરીરમનેકઃ પુરુષ ઇત્યપરે । એક એવ પુરાણઃ પુરુષઃ, તસ્માદગ્રેસ
॥ વિષ્ણુવિડ્ગાઃ પ્રતિશરીરં પુરુષા આભિર્ભૂતા ઇતિ વેદાન્તવાદિનઃ ॥ ૧૭ ॥

કારિકા ૧૮

अत्राल-

॥ जननमरणकरणानां प्रतिनियमाद्युगपत्प्रवृत्तेश्च ।

पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैव ॥ १८ ॥ ॥

'जननमरणकरणानाम्' इत्यादि । करणं यक्षुरादीन्द्रियम्
 देहेन्द्रियादेरधिष्ठानस्योत्पत्तिविनाशौ । तद्योगात्पुरुषः जननमरणोऽपि
 व्यवस्थाप्येते । स्वतः पुरुषस्य ते न सम्भवतः । कुतः ? - नित्यतात्
 तत्र यद्येकः पुरुषः स्यात्तदैकस्मिन् जायमाने म्रियमाणे वा सर्वेषां
 जननमरणे स्याताम् । तथैकस्मिंश्चक्षुष्मति श्रोत्रवति वा सर्वेऽन्धा
 (अधिरा वा, पश्येयुः श्रुणुयुर्वा । ऐकस्मिन्नन्धे) अधिरे वा तथा स्युः ।
 न यैवम्, जननादीनां प्रतिनियमात् । तस्मादन्यथानुपपत्त्या पुरुषबहुत्वं
 सिद्धम् ॥

'अयुगपत्प्रवृत्तेश्च' इति । यद्येकः पुरुषः स्यात्तदैकनाधिष्ठात्रा
 तिष्ठति देहे, धर्माधर्मयोरर्थानर्थयोः सुबुद्धुःप्रयोर्वा प्रवृत्ते,
 सर्वं अेव युगपत्प्रवर्त्तन् । न यैवमित्यन्यथानुपपत्तिः ॥

'त्रैगुण्यविपर्ययाच्च' इति । त्रय अेव गुणस्त्रैगुण्यम् । तद्
 विपर्ययोऽन्यथात्वम् । अधिष्ठानस्य त्रिगुणात्मकत्वात्तद्योगात्पुरुषोऽपि
 त्रिगुणात्मक इत्युच्यते । तत्र यद्येकः पुरुषः स्यात्तदैकस्मिन् सात्त्विके
 राजसे तामसे वा, सर्वं अेव तथाविधाः स्युः । न यैवम्, गुणानं
 विपर्ययदर्शनदित्यन्यथानुपपत्तिः ॥

पुराणपुरुषाद्येव विष्णुलिङ्गाः प्रतिशरीरं पुरुषा इत्यस्मिन्नपि
 दर्शने पुरुषबहुत्वमस्त्येव । तेषां परस्परविलक्षणत्वात् ते
 पुराणपुरुषादभिन्ना भिन्ना वेति दर्शनद्वयम् । तदन्यत्र विवारितत्वाद्विड
 ग्रन्थगौरवभयान्नोपन्यस्तमस्माभिरिति ॥ १८ ॥

कारिका १८

अेवं पुरुषबहुत्वं प्रसाद्व्य तद्धर्मान् कथयितुमाड-

॥ तस्माच्च विपर्यासात्सिद्धं साक्षित्वमस्य पुरुषस्य ।

डैवव्यम्माध्यस्थं द्रष्टृत्वमकर्तृभावश्च ॥ १९ ॥ ॥

'तस्माच्च विपर्यासात्' इत्यादि । यः प्रागुक्तो विपर्ययः- त्रिगुणमविदेडि
 विषयः - इत्यादिना, तस्मात्साक्षित्वादयो धर्माः पुरुषस्य सिद्धाः ।
 तत्र निर्गुणस्य पुरुषस्याप्रसवधर्मित्वाद्कर्तृत्वम् । यश्चाकर्ता स

भवत्युदासीनः । सप्तविधं चास्थौदासीन्यम् । तथा योक्तम् -
पश्यति शृणोति सर्वम् करोति स्थितिं प्रसङ्गं च नापि ।
स्वतो न परतो ॥ ॐभयतश्चाप्युदासीनः ॥ १८ ॥

यश्चोदासीनः स साक्ष्यपि भवति प्रधानसम्बन्धिनः क्रियाकलापस्य
निर्गुणत्वात् ॥

कैवल्यं केवलभावात् चेतनत्वाच्च द्रष्टृत्वमिति ॥

ननु य यद्यकर्ता तत्कथं- भोक्तृभावादस्ति पुरुषः- ? तथा चाहुः-
बालदुताशनतरवः स्वयमङ्गतानां यथा छि भोक्तारः ।
पुरुषोऽपि विषयङ्गलानां स्वयमङ्गतानां तथापि भोक्ता ॥ १८ ॥
इत्युक्तमकर्तुरपि भोक्तृत्वमस्येति ॥ १९ ॥

कारिका २०

ननु य यद्यचेतनमव्यक्तं कथं दृढेन्द्रियसंज्ञमधिष्ठानं
धर्माधर्मादिषु प्रवर्तते, तस्याचेतनत्वादित्याह-
॥ तस्मात्तत्संयोगाद्येतेन चेतनावदिव लिङ्गम् ।
गुणकर्तृत्वेऽपि तथा कर्तेव भवत्युदासीनः ॥ २० ॥ ॥

'तस्मात्तत्संयोगात्' इत्यादि । तेन पुरुषेण यः संयोगस्तस्माद्येतेन
चेतनावदिव भवति । यथाग्निसंयोगाल्लोडमणिश्चित्युच्यते । लिङ्गं
महदादिसूक्ष्मपर्यन्तं वक्ष्यति ॥

यदि तदेव त्रिगुणात्मकं कर्तृ न पुमान्, कथं पुरुषो गच्छतीत्युच्यते
इत्याह- 'गुणकर्तृत्वेऽपि तथा कर्तेव भवत्युदासीनः' इति ।
गुणानां कर्तृत्वं न पुरुषस्य । यथा पुरुषसंयोगाद्येतेन लिङ्गं
चेतनावदिव भवति, तथा गुणात्मकलिङ्गसंयोगादकर्तापि सन् कर्तेव
भवति । उदासीनः । यथा स्वामी स्वयमयोद्धापि यौधमृत्यसंयोगाद्
योद्धेति व्यपदिश्यते, तथा पुरुषोऽप्युपयारेण कर्तेति ।

तथा योक्तम् -

प्रवर्तमानान् प्रकृतेरिमान् गुणांस्तभोऽभिभूतो विपरीतदर्शनः ।
अहं करोमीत्यनुधोऽभिमन्यते तृणस्य कुञ्जकरणोऽप्यनीश्वरः ॥

इति ॥ २० ॥

कारिका २१

ननु प्रधानपुरुषयोः किं (कर्तृत्वं) चैतन्यार्थमेव संयोगः,
किं वान्यार्थमपीत्याह-

॥ पुरुषस्य दर्शनार्थं कैवल्यार्थं तथा प्रधानस्य ।
पञ्चवन्धवद्बुधयोरपि संयोगस्तत्कृतः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥

'पुरुषस्य' इत्यादि । पुरुषस्यार्थो द्विविधः, विषयोपभोगः कैवल्यं च ।
तद्बुधं प्रधानेन सम्पाद्यम् । विषयोपभोगश्च प्रधानविभूतिमन्तरेण
न सम्भवति, इति दर्शनार्थं पुरुषः प्रधानेन संयुज्यते । मानं
स्वां विभूतिं दर्शयितुमसमर्थात्पुरुषेण संयुज्यते (?) । दृष्ट्वा स
सर्वा विभूतिमनुभूय विरसत्वाद् विरक्तः पुरुषः प्रधानेन त्यज्यते ।
त्यक्तस्य कैवल्यमित्यतो दर्शनार्थं कैवल्यार्थं च द्वयोरपि संयोगो
मत्स्योदकवद्बुधभरमशकश्च ॥

'पञ्चवन्धवत्' इति । दृष्टान्तः । पङ्गुः सयक्षुः पश्यति
पन्थानं न संहरति, अन्धोऽपि संहरति न पश्यति पन्थानम् ।
तयोः स्वार्थभ्रष्टयोर्ग्रामप्राप्त्यर्थः सम्बन्धो भूतः । तत्र
पङ्गुरन्धस्कन्धमारुह्य गतिमान्, अन्धोऽपि द्रष्टृधिष्ठानाद्दृष्टिमान्
जातः । ग्रामप्राप्त्यर्थं तयोर्वियोगः । अत्र पुरुषो निश्चिन्तः
प्रधानेन संयुज्यते तद्विभूतिदर्शनाय देवादिषु संहरति । प्रधानं
निश्चेतनमपि पुरुषाधिष्ठानाख्येतनावदिव द्वयमपि सम्पादयति ।
तस्मात्पञ्चवन्धवद्बुधयोरपि संयोगः ॥

ननु य संयोगमात्रेण कथं दर्शनं कैवल्यं येत्याह- 'तत्कृतः
सर्गः' इति । संयोगकृतो मलदादिग्रामोत्पाद इत्यर्थः ॥ २१ ॥

कारिका २२

तमेव दर्शयन्नाह-

॥ प्रकृतेर्मंडांस्ततोऽलङ्कारस्तस्माद्गणश्च षोडशकः ।
तस्मादपि षोडशकात्पञ्चस्यः पञ्च भूतानि ॥ २२ ॥ ॥

'प्रकृतेर्मंडान्' इत्यादि । प्रकृतिः प्रधानं कारणमव्यक्तं गुणसाम्यं
तमोबहुलमव्याकृतमिति प्रकृतिपर्यायाः । ततो मडानुत्पद्यते स तु
तमोबहुलः । मडान् बुद्धिर्मतिः प्रत्यय उपलब्धिरिति बुद्धिपर्यायाः ।
ततोऽलङ्कार उत्पद्यते । स तु रजस्तमोबहुलः । अलङ्कारः

सुपर्णपक्षि(!)स्तत्पुरुष इत्यलङ्कारपर्यायाः ॥

'तस्माद्गणश्च षोडशकः' इति । तस्मादलङ्कारात् षोडशको गण उत्पद्यते ।
अेकादशेन्द्रियाणि पञ्च तन्मात्राणीत्यर्थः । तानि लृषीकाणीन्द्रियाणीति
पर्यायाः । सूक्ष्मा अतिशया अणवः (विषा) इति तन्मात्रपर्यायाः ॥

'तस्मादपि षोडशकात् पञ्चभ्यः पञ्च भूतानि' इति । षोडशाद्
गणानि पञ्च तन्मात्राणि तेभ्य अेकोत्तरवृद्ध्या पञ्च मलाभूतानि
भवन्ति । तत्र शब्दतन्मात्रादाकाशमेकगुणम् । शब्दतन्मात्रप्रतिसंखितात्
स्पर्शतन्मात्राद्द्विगुणो वायुः । ताभ्यां प्रतिसंखिताद्रूपतन्मात्रात् त्रिगुणं
तेजः । तैः प्रतिसंखिताद्रसतन्मात्रात् चतुर्गुणा आपः । यतुर्भिः
प्रतिसंखिताद्गन्धतन्मात्रात् पञ्चगुणा पृथिवीति । अेतैरेकादशादयः
स्थूला विशेषा उच्यन्ते, येष्ववसितानि यतुर्विंशतितत्त्वानि ॥ २२ ॥

कारिका २३

बुद्धेर्लक्षणमाल-

॥ अध्यवसायो बुद्धिर्धर्मो ज्ञानं विराग औश्चर्यम् ।
सात्त्विकमेतद्रूपं तामसमस्माद्धिपर्यस्तम् ॥ २३ ॥ ॥

'अध्यवसायः' इत्यादि । शब्दादिषु विषयेऽध्यवसायशब्दोऽयं यावत्
गन्धोऽयमिति सुबुद्धेर्लक्षणम् (?) । तस्याश्चाष्टौ रूपाणि ॥

'धर्मो ज्ञानं विराग औश्चर्यम्' इति । तत्र

योऽयमनिविषयमनुष्ठानात्मकोऽध्यवसायस्स धर्मः ।

यमाः पञ्च नियमाश्च । यथोक्तं सांख्यप्रवचने

'अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः' ।

'शौचसन्तोषतपस्स्वाध्यायेश्चरप्रणिधानानि नियमाः' इति ।

तत्र सन्तोषस्सनिहितसाधनाभ्याशादधिकस्यानुपादित्सा । तपो
जिघत्सापिपासाशीतोष्णस्थानसाधनाजयः काष्ठमौनाकारमौने, व्रतानि य
दृच्छ्यान्द्रायणादीनि । स्वाध्यायो मोक्षशास्त्राध्ययनं प्रणवजपो वा ।
ईश्वरप्रणिधानं विशिष्टदेवताराधनम् । असंसारिभिस्तुल्यवृत्तित्वादिति ।
तद्विपरीतानुष्ठानमधर्मः । पञ्चविंशतितत्त्वानां

स्वसंज्ञावाक्षाद्यक्तवप्रयोजनावधारणं ज्ञानम्, गुणपुरुषान्तरज्ञानम् ।

शेषमज्ञानम् । विषयशरीरेन्द्रियेभ्यो दोषदर्शनाद्वैमुष्यं विरागः ।

तेष्वभिलाषो रागः । औश्चर्यमष्टगुणम्- अणिमा, मलिमा, लघिमा, प्राप्तिः,

प्राकाम्यम्, षष्टित्वं, वशित्वम्, यत्रकामावसायित्वं चेति । तत्राणिमाणुत्वम्,
येन गुणेन सूक्ष्मो भूत्वा विचरति । कार्ये कारणोपचारादणिमेत्युच्यते ।
उत्तरत्राप्येवं योज्यम् । लघिमा लघुत्वम्, येन वायुवल्लघुतरो भवति ।
महिमा महत्त्वम्, येन भुवनेषु धर्मादिप्राप्तिः, येन गुणेनेषितस्य
प्रापणम् । प्राकाम्यं प्रचुरकामिता येनैकमनेकं प्राकाम्यतेऽनेकं यैकम् ।
षष्टित्वं प्रभुता (येन स्थावरादीनि भूतानि सन्देशकारीणि भवन्ति ।
वशित्वं वशिता) येन स्वतन्त्रश्चरति । यत्रकामावसायित्वं
(कामेनेच्छयावशेतुं शीलं यस्य स यत्रकामावसायी । तस्य भावः
यत्रकामावसायित्वम्) । अनेकार्थत्वाद्भूतानां 'शी' तिष्ठतौ वर्तते ।
येन गुणेन दिव्यन्तरिक्षे भूमौ वावस्थायित्वमित्यर्थः ।
'सात्त्विकमेतद्रूपम्' इति । सत्त्वतमोऽणुत्वत्वात् । बुद्धेर्यदा सत्त्वमुत्कटं
भवति तदैतच्चतुष्टयं भवतीत्यर्थः ।
'तामसमस्माद्विपर्यस्तम्' इति । उत्कटलक्षणात् धर्मादियतुष्टयाद्विपरीतं
तमस्युद्भिक्ते भवतीत्यर्थः । अधर्मोऽज्ञानमवैराग्यमनैश्वर्यं चेति
॥ २३ ॥

कारिका २४

अलङ्कारलक्षणमाह-

॥ अभिमानोऽलङ्कारः, तस्माद्विविधः प्रवर्तते सर्गः ।

अेकादशश्च गणस्तन्मात्रपञ्चकश्चैव ॥ २४ ॥ ॥

'अभिमानः' इत्यादि । अभिमातिरभिमानः । रुपादिषु विषयेष्वभिमानो

रूपवानलम्, भूमैते विषयाः, इत्यल्यङ्कारलक्षणम् ॥

तस्मादभिमानलक्षणादलङ्कारात् 'द्विविधः प्रवर्तते सर्गः' इति ।

सृज्यत इति सर्गः ॥

तमेव द्विविधं दर्शयितुमाह- 'अेकादशकश्च गणः' इति । अेकादश

परिमाणमस्येतेकादशः श्रोत्रादिर्गणः ॥

'तन्मात्रापञ्चकं य' इति । तन्मात्रशब्दादिस्वरूपमात्र

इत्यर्थः । तन्मात्राणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः । मात्रात्राणं

भूतसंश्लेषनिवृत्त्यर्थम् । भूतेष्वपि शब्दादिसम्भवात् ॥ २४ ॥

कारिका २५

સ ચાહકુારસ્ત્રિવિધ ઇતિ દર્શયન્નાહ-

॥ સાત્ત્વિક એકાદશકઃ પ્રવર્તતે વૈકૃતાદહકુારાત્ ।

ભૂતાદેસ્તન્માત્રઃ સ તામસઃ, તૈજસાદુભયમ્ ॥ ૨૫ ॥ ॥

‘સાત્ત્વિકઃ’ ઇત્યાદિ । યદા સત્ત્વમુદ્ગ્રિજતં તદાહકુારો વૈકૃતાભિમાનો ભવતિ, રજશ્ચોદ્ગ્રિજતં તૈજસઃ, તમશ્ચોદ્ગ્રિજતં ભૂતાદિરિતિ । તત્ર વૈકૃતાદેકાદશકો ગણઃ પ્રવર્તતે । સ ચ સાત્ત્વિકઃ સત્ત્વબહુલઃ, સ્વવિષયગ્રહણત્વાત્ ॥

ભૂતાદેસ્તામસાદહકુારાત્તન્માત્રઃ સ તામસઃ, તમોબહુલત્વાત્ ।

તતસ્તામસાત્તન્માત્રાત્ ગણાત્ તામસો ભૂતગણઃ પ્રવર્તતે ॥

(‘તૈજસાદુભયમ્’ ઇતિ । એતદાશયઃ- પચ્ચકચ્ચૈતદુભયમપિ પ્રવર્તતે) । આદિકાલ ઉભયત્રાપ્યસ્ય સહાયત્વાત્ । વૈકૃતભૂતાદિ દ્વાવપિ પ્રકાશસ્થિતિશીલત્વાત્ ન ક્રિયાશીલે । તતસ્તૈજસમહકુારં ક્રિયાશીલં સહાયમપેક્ષ્યૈકાદશકં પચ્ચકં ચ મલાજનયત (?) ઇતિ ॥ ૨૫ ॥

કારિકા ૨૬

કઃ પુનરેકાદશ ઇત્યાહ-

॥ બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ ચક્ષુઃશ્રોત્રઘ્રાણરસનત્વગાખ્યાનિ ।

વાક્યાણિપાદપાયૂપસ્થાન્ કર્મેન્દ્રિયાણ્યાહુઃ ॥ ૨૬ ॥ ॥

‘બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ’ ઇત્યાદિ । દ્વિવિધમિન્દ્રિયમ્ । તત્ર ચક્ષુર્ચેન દૃશ્યતે । શ્રોત્રં ચેન શ્રૂયતે । ત્વગ્યયા સ્પૃશ્યતે । રસનં ચેન રસ્યતે । નાસિકા યથા ઘ્રાયતે । તા આખ્યા યેષામિન્દ્રિયાણામિતિ શબ્દપ્રધાનો નિર્દેશઃ । તાનિ ચક્ષુઃશ્રોત્રત્વગ્રસનાનાસિકાખ્યાનિ પચ્ચ । બુદ્ધિપૂર્વકપર્યાલોચનમિતિ બુદ્ધીન્દ્રિયાણ્યાહુઃ સાંખ્યાચાર્યાઃ । શબ્દવશાદત્રાક્રમઃ કૃતઃ । ક્રમસ્તુ શ્રોત્રત્વચ્ચક્ષુરિતિ ॥

‘વાક્યાણિપાદપાયૂપસ્થાન્’ ઇતિ । કર્મેન્દ્રિયાણિ કર્માભિનિર્વર્તનાત્ । અસ્માદેવ પ્રયોગાદુપસ્થશબ્દઃ પુંલિડ્ગોડ્બ્યસ્તીતિ જ્ઞાયતે । સ ચ સ્ત્રૈણઃ પૌરુષેયશ્ચ । તત્ર વાગિન્દ્રિયં કણ્ઠસ્થમ્ । અન્યાનિ પ્રસિદ્ધાન્યેવ ॥ ૨૬ ॥

કારિકા ૨૭

એકાદશકમિન્દ્રિયં દર્શયન્નાહ-

॥ ઉભયાત્મકમત્ર મનઃ, સહુલ્પકમિન્દ્રિયં ચ સાધર્મ્યાત્ ।

गुणपरिणामविशेषान्नानात्वं बाह्यभेदाश्च ॥ २७ ॥ ॥

'उभयात्मकमत्र मनः' इत्यादि । अत्रेत्यस्मिन्निन्द्रियवशे मन
उभयात्मकमुभयस्वभावम् । बुद्धीन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च
स्वस्वविषयग्रहणकाले बुद्धीन्द्रियं कर्मेन्द्रियं येत्यर्थः ।
उभयत्राप्यस्य व्यापारादिति लक्षाणां तदित्याह- सङ्कल्पयतीति सङ्कल्पकम्,
उदं नेदमिति ॥

कथमिन्द्रियमित्याह- 'इन्द्रियं य साधर्म्यात्' इत्यादि ।
इन्द्रियैस्तुल्यत्वादित्यर्थः । यथान्यदिन्द्रियिङ्गं तथा मनोऽपीत्यर्थः ॥

तत्रैकस्मादहङ्कारादुत्पन्नानां कथं स्वरूपभेदः ? ।
यश्छोत्रादिबुद्धीन्द्रियम्, तत् प्रतिनियतविषयं नेतरविषयमपि ।
यथागादि कर्मेन्द्रियं तत् प्रतिनियतकर्म, नेतरकर्मापि ।
मनश्चोभयात्मकम्, नैकात्मकमित्याह- 'गुणपरिणामविशेषान्नानात्वम्'
इति । अहङ्कारस्था ये गुणाः सत्त्वाद्यस्तोषामन्योऽन्याभिभवाम्ना
(द्विद्वारेण यः परिणामविशेषस्तत एवैषां नानात्वम् । त एव
हि गुणाः परिणामविशिष्टा इन्द्रियव्यपदेशभाजो नानाविषया
भवन्ति । कथं देशनियमो वृत्तिनियमश्च ? तत्र त्वगिन्द्रियं
सर्वशरीरस्थितबाह्याभ्यन्तरवृत्ति, यक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनानि
शिरसि बहिः पृथक् पृथगवस्थितानि बाह्यवृत्तीनि । वागास्ये स्थिता ।
पाणयाद्यश्च बाहोरथस्तात् पृथक् पृथगवस्थिता बहिःकर्मविषयाः ॥

इत्यताह- 'बाह्यभेदाश्च' इति । ये यान्ये विषयभेदा
देशनियमवृत्तिनियमाभ्यां तेऽपि गुणपरिणामविशेषादेव । नान्नान्तरा
कारणमस्ति ॥ २७ ॥

कारिका २८

ओषामिन्द्रियाणां कस्य का वृत्तिरित्याह-

॥ शब्दादिषु पञ्चानामालोचनमात्रमिष्यते वृत्तिः ।
वचनानादनविडरणोत्सर्गान्दाश्च पञ्चानाम् ॥ २८ ॥ ॥

'शब्दादिषु' इत्यादि । आदिशब्देन शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः ।
तेषु यथाकमं पञ्चानां श्रोत्रादीनां बुद्धीन्द्रियाणामालोचनमात्रं
वृत्तिरिष्यते सांप्र्याचार्यैः । श्रोत्रादीनि हि विषयस्य प्रकाशनमात्रं
कुर्वन्ति, निश्चयं तु बुद्धिः । तथा हि बुद्ध्यवसितमर्थं

પુરુષઃ ચેતયત ઇતિ સિદ્ધાન્તઃ । કર્મેન્દ્રિયાણામપિ વાગાદીનાં
 યથાક્રમં વસનાદાનાદીનિ વૃત્તયઃ કર્માણિ । તત્ર વાગિન્દ્રિયસ્ય
 નાનાવિધવર્ણોચ્ચારણં કર્મ, આદેયસ્યાદાનં પાણ્યોઃ, વિહરણં
 દેશાન્તરગમનં પાદ્યોઃ, ઉત્સર્ગ આહારમલસ્યોત્સર્જનં પાયોઃ, આનન્દનમાનદો
 હ્રાદઃ શુક્રવિસૃષ્ટિસંસૃષ્ટિસુખં તદુપરથેન્દ્રિયવૃત્તિઃ ॥ ૨૮ ॥

કારિકા ૨૯

બુદ્ધ્યહ્કુહારમનસાં કા વૃત્તિરિત્યાહ-

॥ સ્વાલક્ષણ્યં વૃત્તિસ્ત્રયસ્ય સૈષા ભવત્યસામાન્યા ।

સામાન્યકરણવૃત્તિઃ પ્રાણાદ્યા વાયવઃ પચ્ચ ॥ ૨૯ ॥ ॥

'સ્વાલક્ષણ્યં વૃત્તિઃ' ઇત્યાદિ । સ્વાત્મીયં લક્ષણં યસ્ય તત્ સ્વલક્ષણમ્ ।
 તસ્ય ભાવઃ સ્વાલક્ષણ્યમ્ । તદેવ વૃત્તિઃ ॥

'ત્રયસ્ય' ઇતિ । બુદ્ધ્યહ્કુહારમનસામિત્યર્થઃ । અધ્યવસાયો

બુદ્ધેઃ, અભિમાનોડહ્કુહારસ્ય, સહુલ્યો મનસઃ । ત

એવાધ્યવસાયાભિમાનસહુલ્યાસ્ત્રયસ્ય વૃત્તિઃ । એષાં ચ બુદ્ધ્યાદીનાં

ત્રયોદશાનાં ચતુર્વિધા વૃત્તિઃ, અસામાન્યાયુગપલ્કમશ્ચેતિ (?) ॥

તત્ર સામાન્યાં દર્શયિતુમાહ- 'સૈષા' ઇતિ । યેયમુક્તા વૃત્તિઃ સૈષા

ભવત્યસામાન્યા । યા યસ્ય સા તસ્યૈવ નાન્યેષામપીત્યર્થઃ । શ્રોત્રસ્ય

ચચ્ચબ્દપ્રકાશનં તચ્છ્રોત્રસ્યૈવ, નાન્યેષાં ત્વગાદીનાં દ્વાદશાનામ્ ।

એવં સર્વત્ર યોજ્યમ્ ॥

સામાન્યામાહ- 'સામાન્યકરણવૃત્તિઃ' ઇતિ સામાન્યા ચાસૌ કરણવૃત્તિશ્ચેતિ

સામાન્યકરણવૃત્તિઃ ॥

'પ્રાણાદ્યા વાયવઃ પચ્ચ' ઇતિ । પ્રાણા આદ્યા યેષાં વાયૂનાં તે પ્રાણાદ્યાઃ ।

પ્રાણાપાનવ્યાનોદાનસમાના ઇતિ પચ્ચ વાયવઃ । તત્ર પ્રાણો યો મુખનાસિકાભ્યાં

નિર્ગચ્છતિ । યો નાભેરધઃ સ્થિતઃ સોડપાનઃ । યેન કાયેડગ્નિદીપિત

આહારં ચ પચતિ સ સમાનઃ । યો નાભિદેશાદુદ્યતશિરોગતિર્નાદં જનયતિ

સ ઉદાનઃ । યઃ સર્વશરીરં વ્યાપ્ય સ્થિતં સ વ્યાનઃ । એતે ત્રયોદશાનામપિ

કરણાનાં સામાન્યવૃત્તિઃ ॥ ૨૯ ॥

કારિકા ૩૦

કરણપ્રભાવિકત્વાદ્યાયૂનાં યુગપલ્કમશો વૃત્તિમાહ-

॥ युगपच्चतुष्टयस्य तु वृत्तिः कमशश्च निर्दिष्टा ।
दृष्टे तथाप्यदृष्टे त्रयस्य तत्पूर्विका वृत्तिः ॥ ३० ॥ ॥

'युगपत्' इत्यादि । 'चतुष्टयस्य तु' इति । तुशब्दो विशेषणार्थः ।
बुद्धिरलङ्कारो मनश्चक्षुरित्येतस्य चतुष्टयस्यैकस्मिन् रूपे
युगपद्वृत्तिः । यथान्यकारे विद्युत्सम्प्राप्ते कृष्णसर्पसन्दर्शने
युगपदालोचनाध्यवसायाभिमानसङ्कल्पानि भवन्ति । तथा छि
यक्षुषालोचितं बुद्ध्याध्यवसितमलङ्कारेणात्मीकृतं मनसा
सङ्कल्पितमिति ॥

'कमशश्च तस्य' इति । चतुष्टयस्य कमेश कदाचिद्भूतिरिष्टा ।
मन्दप्रकाशे स्थाणुपुरुषोयितामूर्ध्वतां दृष्टवतः किं स्थाणुः पुरुष
इति विकल्पः । तत्राकुञ्चपनप्रसारणात् पुरुष इत्यध्यवसायः । तत्
आत्मीकरणादभिमान इति ॥

येय(मुभय)थावृत्तिः सा कस्मिन् विषय इत्याह - 'दृष्टे' इति ।
अदृष्टे तर्ह नास्तीत्याह - 'तथाप्यदृष्टे' इति । तथा ॥ ॥ ॥
दृष्टेऽपि वृत्तिः ॥

किन्तु न चतुष्टयस्य तर्हीत्याह - 'त्रयस्य' इति ।
बुद्ध्यालङ्कारमनसामित्यर्थः । तत्रापि तत्पूर्विका श्रोत्रादिपूर्विकेत्यर्थः ।
यथा स्मर्तव्यमनुस्मरतः सङ्कल्पाभिमानाध्यवसाया भवन्ति ॥ ३० ॥

कारिका ३१

अथ यदेतच्चतुष्टयं तत्किं युगपत् परस्परसव्यपेक्षं स्वां स्वां
वृत्तिं प्रतिपद्यते किं वा निरपेक्षमित्याह -
॥ स्वां स्वां प्रतिपद्यन्ते परस्परकूतडैतुकीं वृत्तिम् ।
पुरुषार्थं अथ डेतुर्न केनचित्कार्यते करणम् ॥ ३१ ॥ ॥

'स्वां स्वाम्' इत्यादि । आत्मीयात्मीयां वृत्तिम् ॥

'परस्परकूतडैतुकीम्' इति । परस्परस्य यदाकूतं स्ववृत्तिभोगस्तदेव
डेतुः । तत्र भूतां परस्परकूतडैतुकीं वृत्तिं चत्वारि करणानि
प्रतिपद्यन्ते । तत्र यक्षुर्बुद्ध्यादित्रयस्याकूतं ज्ञात्वा प्रकाशनं
प्रतिपद्यते । अथ बुद्धिरलङ्कारो मनश्च त्रयाणामाकूतं
ज्ञात्वाऽध्यवसायमभिमानं सङ्कल्पनं च प्रतिपद्यन्ते ।

ક્રમશઃ પરસ્પરાકૂતહૈતુકીમ્ । કિન્તુ પૂર્વપૂર્વહૈતુકી દ્રષ્ટવ્યા ।
 યથા કસ્યચિદુપનિમન્ત્રણં શ્રુતવતઃ શ્રોત્રવૃત્તિં જ્ઞાત્વા,
 બુદ્ધિર્ગમનાયાધ્યવસિતા । તદ્ભૂતિં જ્ઞાત્વાડહકુારો મોદકાનહં
 ભક્ષયિષ્યામીતિ મન્યતે । તદ્ભૂતિં જ્ઞાત્વા મનઃ, પ્રચુરં ધૃતં
 પ્રાપયિષ્યામીતિ કિં સ્તોકમિતિ, સહુલ્યયતીતિ । એવં બાહ્યાન્યપિ કરણાનિ
 સ્વાં સ્વાં વૃત્તિં પરસ્પરાકૂતહૈતુકી પ્રતિપદ્યન્તે ॥

એતાનિ કિમાત્માર્થ સ્વાં સ્વાં વૃત્તિં પ્રતિપદ્યન્તે, કિમન્યાર્થમિત્યાહ-
 'પુરુષાર્થ એવ હેતુઃ' ઇતિ । પુરુષસ્યાર્થો વિષયોપભોગઃ કૈવલ્યં ચ,
 સ વૃત્તિહૈતુઃ ॥

ન-વીશ્વરઃ કર્તા જગતઃ, સ એવ બુદ્ધ્યાદિકલાપં સૃષ્ટવાન્ યેન
 પુરુષસ્યાર્થઃ સમ્પદ્યતે । તથા ચોક્તમ્-
 'ઈશ્વરપ્રેરિતો ગચ્છેત્સ્વર્ગં વા શ્વભ્રમેવ વા' । ઇતિ
 તત્રાહ - 'ન કેનચિત્કાર્યતે કરણમ્' ઇતિ । પ્રધાનવ્યતિરેકેણ ન
 કશ્ચિદ્બુદ્ધ્યાદિકરણં સ્વાં સ્વાં વૃત્તિં કારયતીત્યર્થઃ । યદિ કર્તા સ્યાત્,
 કિમિતિ પ્રકૃતિમપેક્ષતે । નાપિ સેશ્વરવાદિના પ્રકૃતિરભ્યુપગતૈવ,
 નિશ્ચેતનત્વાત્ પ્રકૃતેઃ સચેતનોઽધિષ્ઠાતા કર્તાડપરો ગવેષ્યત ઇતિ
 ચેત્, પુરુષ એવાધિષ્ઠાતા । અચેતના પ્રકૃતિઃ । એતદુક્તમેવ પ્રાક્ ॥ ૩૧ ॥

કારિકા ૩૨

કતિવિધમન્તઃકરણમિત્યાહ-

॥ કરણં ત્રયોદશવિધમ્, તદાહરણધારણપ્રકાશકરમ્ ।
 કાર્યં ચ તસ્ય દશધા, હાર્યં ધાર્યં પ્રકાશ્યં ચ ॥ ૩૨ ॥ ॥

'કરણં ત્રયોદશવિધમ્' ઇત્યાદિ । પચ્ચ બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ, પચ્ચ
 કર્મેન્દ્રિયાણિ, બુદ્ધ્યહકુારમનાંસિ ચ ત્રીણિ । એતત્ ત્રયોદશવિધમ્ ।
 કરણં કરોતીતિ । 'કૃત્યલ્યુટો બહુલમ્' ઇતિ કર્તારિ લ્યુટ્ ॥

તત્ર કસ્ય કા ક્રિયા યદપેક્ષયા કરણમિત્યાહ-

'તદાહરણધારણપ્રકાશકરમ્' । ઇતિ તત્કરણમાહરણાદીનિ કરોતીતિ ।
 તત્ર કર્મેન્દ્રિયાણ્યાહરણં કુર્વન્તિ, બુદ્ધ્યહકુારમનાંસિ ધારણમ્,
 બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ પ્રકાશમિતિ ॥

કિં તત્કાર્યં યસ્યાહરણં કુર્વન્તીત્યાહ- 'કાર્યમ્' ઇતિ । તસ્ય
 કરણસ્ય દશવિધં કાર્યમ્ । તત્ર શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધાઃ પચ્ચ

वयनादानविडरणोत्सर्गानन्दाः पञ्चेति दशधा । पूर्वे द्विविधाः-
सूक्ष्मास्तन्मात्रलक्षणाः सुभ्रैकस्वभावात्वाद्दिव्याः, स्थूला आकाशाद्यः
सुभ्रदुःप्रभोऽत्मकत्वाद्दिव्या इति । अेतत्कार्यं बुद्धीन्द्रियाणां प्रकाश्यम् ।
वागादीनामुक्त्यादानादिकर्मकर्तृत्वात् कार्यम् (?) । तत्र वाया शब्दस्य,
पाणिभ्यामादेयस्याद्वियमाणात्वाद्बुभयमप्याडार्यम् ॥ विडार्यं विडरणस्थानम्,
पूर्वावयवन्यासेनोत्तरावयवाङ्गमणेन य पादाभ्यामाद्वियमाणात्वादाडार्यम् ।
अन्यथा कथमुत्सर्गानन्दौ स्याताम् । उभयमपि कर्मेन्द्रियाविषयम् ।
बुद्ध्यङ्गुलारमनसां धार्यम्, तैरन्तः स्ववृत्त्यावधार्यमाणात्वात् ॥ ३२ ॥

कारिका ३३

तदेव त्रयोदशविधं करणं बाह्यान्तरभेदाद्द्विविधमिति दर्शयन्नाड-
॥ अन्तःकरणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्य विषयाभ्यम् ।
साम्प्रतकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्यन्तरं करणम् ॥ ३३ ॥ ॥

'अन्तःकरणम्' इत्यादि । करणं द्विविधम्- बाह्यमाभ्यन्तरं च । तत्र
शरीरस्यान्तःस्थितत्वाद्दन्तःकरणं त्रिविधम्- बुद्धिरङ्गुलारोमनश्चेति ॥
'दशधा बाह्यम्' इति । दशप्रकारम् । पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि, पञ्च
कर्मेन्द्रियाणि । तद्बुद्धिर्भवति ॥

तद्बाह्यं 'त्रयस्य विषयाभ्यम्' इति । त्रयवयवस्यान्तःकरणस्य बाह्यं
विषय इत्याप्यायते, तद्द्वारेण विषयावगाडनात् । तेनान्तःकरणस्य
द्विविधो विषयः- द्वारं भोग्यं चेति । यत्तुष्टयस्य दृष्टेर्वर्तमाने
त्रयस्यादृष्टे वृत्तिरुक्ता ॥

तत्रातीतानागतयोरपि विषययोः किं वृत्तिरस्ति, नेत्याड- 'साम्प्रतकालं
बाह्यम्' इति । कल्प्यत इति कालः विषय एवातीतोऽनागतो वर्तमानोश्चोच्यते ।
न तद्द्वयतिरेकेण कालोऽस्ति । मा भूत् षड्विंशतितत्त्वप्रसङ्ग इति ।
तत्र साम्प्रतो वर्तमानः कालो यस्य बाह्यस्य तस्मिन् बाह्यम् । श्रोत्रादि
वर्तमानमेव शब्दादिकं प्रकाशयति, नातीतानागते । वागादि च
वर्तमानमेवोक्त्यादानविडरणोत्सर्गानन्दान् करोति, नातीतानागतान् ॥

'त्रिकालमाभ्यन्तरम्' इति । त्रयः काला यस्य तत् त्रिकालम् । यथा
बुद्धिर्वर्तमानमध्यवस्यति । तथातीतानागतावपि । मान्धातासीत् कर्की राजा
भविष्यतीति । यथाङ्गुलारो वर्तमानमभिमन्यते तथातीतानागतावपि ।
ममैवमासीत्, ममैवं भविष्यतीति । यथा य मनो वर्तमानं

सङ्कल्पयतीति तथातीतानागतावपि । तत्र किमिदं भूतं स्यात्, न भवेति ।
किमिदं भविष्यति, नेतीति ॥ ३३ ॥

कारिका ३४

ननु य यदि स्थूलाः पृथिव्याद्यस्ते विशेषाः । आख्यं आख्यकरणं
स्वविषयं प्रतिपद्यते । पृथिव्याद्यस्तर्हि भेदेन प्रतिपत्तव्या इत्याह-
॥ बुद्धीन्द्रियाणि तेषां पञ्च विशेषाविशेषविषयीणि ।
वाग्भवति शब्दविषया शेषाणि तु पञ्चविषयीणि ॥ ३४ ॥ ॥

'बुद्धीन्द्रियाणि' इत्यादि । तेषामपि त्रयोदशानां करणानां यानि
पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि, तानि विशेषाविशेषविषयीणि । शब्दाद्यः
पञ्च विषया द्विविधाः - विशेषा अविशेषाश्च । तत्र ये
सूक्ष्मास्तन्मात्रलक्षणास्तेऽविशेषाः । ये स्थूलाः पृथिव्याद्यस्ते विशेषाः ।
विशेषाश्चाविशेषाश्चेति द्वंद्वः । त एव विषया विद्यन्ते येषामिति
मत्वर्थोपः । विशिष्टानविशिष्टांश्च विषयान् गृह्यन्तीत्यर्थः ।
तत्र श्रोत्रं स्थूलान् नानाशब्दानविकलान् गृह्णाति, शब्दतन्मात्रं य ।
नासिका स्थूलान् सुरभ्यादिगन्धान्, तन्मात्रं य गृह्णातीति ॥

'वाग्भवति' । केवलः शब्दो विषयो यस्याः, न विषयान्तरमित्यर्थः
॥ शेषाणि पाण्यादीनि यत्वारि, पञ्च विषयीणि । पञ्च विषया
अेषामिति । तत्र पाणिः शब्दस्पर्शरूपरसवन्तं घटादिकमाहते ।
पादौ शब्दादिमत्यां भूमौ विहरतः । पायुरुपस्थश्च शब्दादिभेदेव
मलं शुक्लं य विसृजति । अनेन द्वारेण तु सर्वं आख्यं करणं
पञ्चविषयमेव द्रष्टव्यम् । यं हि यदेवमाश्रित्य (?) स्फूर्तं तस्य
शब्दस्पर्शरूपरसगन्धवत्त्वात्, 'आख्यं त्रयस्य विषयाभ्यम्' इत्युक्तम्
॥ ३४ ॥

कारिका ३५

तत्कथं तस्य विषय इत्याह-

॥ सान्तःकरणं बुद्धिः सर्वं विषयमवगाहते यस्मात् ।
तस्मात् त्रिविधं करणं द्वारि, द्वाराणि शेषाणि ॥ ३५ ॥ ॥

'सान्तःकरणं' इत्यादि । बुद्धेरुपात्तत्वाच्छेषमलङ्कारो मनश्चान्तःकरणम् ।
ताभ्यां युक्ता बुद्धिः ॥

'सर्वम्' एति । त्रिष्वपि कालेषु व्यवस्थितं विषयमवगाढते गृह्णाति
यस्मात्, तस्मात् त्रिविधमन्तःकरणं बुद्ध्युद्धारि भवति । द्वाराण्यस्य
सन्तीति कृत्वा । शेषाणि तु बुद्धीयकर्मन्द्रियाणि (?) द्वाराणि ।
ओभिर्द्वारभूतैस्तःकरणं विषयान् गृह्णाति ॥ ३५ ॥

कारिका ३६

ननु य यद्यन्तःकरणं बाह्यकरणद्वारेण सर्वं विषयमवगाढते,
तस्मिन् किं लक्षणमित्याह-

॥ अत्रे प्रदीपकल्पाः परस्परविलक्षणा गुणविशेषाः ।

कृत्स्नं पुरुषस्यार्थं प्रकाश्यं बुद्धौ प्रयच्छन्ति ॥ ३६ ॥ ॥

'अत्रे' एत्यादि । श्रोत्राद्यो वागाद्यो बुद्ध्युद्धार्येत्येते त्रयोदश
गुणविशेषाः, त्रय एव गुणा अन्योऽन्याभिभवद्वारेण परिणताः
श्रोत्रादिव्यपदेशभाज एत्यर्थः । प्रदीपकल्पाः, स्ववृत्त्या विषयस्य
प्रकाशकत्वात् । परस्परविलक्षणाः । अेकस्य या वृत्तिः स्वतृपं य,
न तदितरेषामपि यदिति स्यादेतेनैव विषयावगाढनं सिद्धं किमन्येन ॥

'कृत्स्नम्' एति । त्रैलोक्यगतं पुरुषस्यार्थं सूक्ष्मस्थूलविषयलक्षणां
प्रकाश्याभिव्यक्तिं नीत्वा पश्चादलङ्काराद्यो द्वादश बुद्धौ प्रयच्छन्ति,
स्थापयन्तीत्यर्थः । अवगाढनकृत्वमेतत् । तस्यां य विषयोपधानोपरक्यां
बुद्धौ पुरुष उपलभते । तत्रेदमुच्यते - बुद्ध्युद्धार्यवसितमर्थं
पुरुष ॥ । त एति ॥ ३६ ॥

कारिका ३७

ननु य तुल्ये करणत्वे किमित्यलङ्काराद्यो बुद्धौ प्रयच्छन्ति ।

प्राधान्यात्तदेव दर्शयन्नाह -

॥ सर्वं प्रत्युपभोगं यस्मात्पुरुषस्य साधयति बुद्धिः ।

सैव य विशिनष्टि पुनः प्रधानपुरुषान्तरं सूक्ष्मम् ॥ ३७ ॥ ॥

'सर्वम्' एत्यादि । उपभोगमुपभोगं प्रति प्रत्युपभोगम् ।

देवमनुष्यतिर्यग्योनिशु यो विषयस्योपभोगस्तं प्रति सर्वं

त्रैलोक्यगतविषयं पुरुषस्य साधयति, सम्पाद्यति । यस्माद्बुद्धिः

प्रधानभूता सती नान्यः कश्चित्, तस्मात् तानि करणानि बुद्धौ प्रयच्छन्ति ।

(यथा ग्रामे छिरण्यादिप्रत्ययं कुटुम्बिनः प्रधानाय प्रयच्छन्ति) ।

प्रधानोऽप्यासन्नवर्तिताद्भोगपतय एति ॥

‘સૈવ ચ વિશિનષ્ટિ’ ઇતિ । યદા તમસ્વતી બુદ્ધિર્ભવતિ તદા
સર્વમુપનીતં સમ્પાદયતિ । યદા સત્વાધિકા બુદ્ધિર્ભવતિ, તદા
જ્ઞાનસડ્ગતા પ્રધાનપુરુષાન્તરં વિશિનષ્ટિ । પ્રધાનપુરુષયોર્વિભાગં
કરોતીત્યર્થઃ । અન્યત્ પ્રધાનમન્યઃ પુરુષ ઇતિ ॥

‘સૂક્ષ્મમ્’ । સાંસારિકજ્ઞાનસ્થાવિષયત્વાત્ ॥ ૩૭ ॥

કારિકા ૩૮

વિશેષાવિશેષવિષયિણીત્યુક્તમ્, તત્ર કે વિશેષાઃ

કેડવિશેષાશ્ચેત્યત્રાહ-

॥ તન્માત્રાણ્યવિશેષાઃ, તેભ્યો ભૂતાનિ પચ્ય પચ્યભ્યઃ ।

એતે સ્મૃતા વિશેષાઃ, શાન્તા ઘોરાશ્ચ મૂઢાશ્ચ ॥ ૩૮ ॥ ॥

‘તન્માત્રાણિ’ ઇત્યાદિ । સૂક્ષ્મવિષયાસ્તન્માત્રાણીત્યુચ્યન્તે । તેર્ન
કશ્ચિદ્વિશિષ્યત ઇત્યવિશેષાઃ । યથા સૂક્ષ્મતૃણાગ્રાવસ્થિતં તેજો ન
લક્ષ્યતે, ન ચ કિંચિત્ પ્રકાશયતિ, તદ્વત્ તેડપ્યવિશેષાઃ ॥

‘તેભ્યો ભૂતાનિ પચ્ય પચ્યભ્યઃ’ ઇતિ । તન્માત્રેભ્યઃ પચ્ય
મહાભૂતાન્યુત્પદન્તે ॥

‘એતે સ્મૃતા વિશેષાઃ’ ઇતિ । શબ્દતન્માત્રાદેકગુણમાકાશમુત્પદ્યતે ।
એવં સ્પર્શાદિતન્માત્રાદ્ દ્વિત્રિચતુઃપચ્યગુણા વાચ્યાદય ઉત્પદન્તે ।
તૈશ્ચ તન્માત્રાણિ । વિશિષ્યન્ત ઇતિ વિશેષાઃ ॥

તે ચ કિંસ્વરૂપા ઇત્યાહ- ‘શાન્તા ઘોરાશ્ચ મૂઢાશ્ચ’ ઇતિ । શાન્તાઃ
સુખપ્રદાહ ઘોરા દુઃખપ્રદાઃ, મૂઢા મોહપ્રદા ઇતિ ॥ ૩૮ ॥

કારિકા ૩૯

કિમેતાવન્ત એવ વિષેષા ઉતાન્યેડપીત્યાહ-

॥ સૂક્ષ્મા માતાપિતૃજાઃ, સહ પ્રભૂતૈસ્ત્રિધા વિશેષાઃ સ્યુઃ ।

સૂક્ષ્માસ્તેષાં નિયતા, માતાપિતૃજા નિવર્તન્તે ॥ ૩૯ ॥ ॥

‘સૂક્ષ્માઃ’ ઇત્યાદિ । યે સૂક્ષ્માસ્તન્માત્રલક્ષણાઃ સંસારિણઃ શરીરસ્થાશ્રયતાં
ગતાસ્તેડપિ વિશેષાઃ, સૂક્ષ્મશરીરસ્યારબ્ધત્વાત્ ॥

‘માતાપિતૃજાઃ’ ઇતિ । માતાપિતૃજાઃ ષટ્ । તત્ર માતૃતો લોમલોહિતમાંસાનિ

पितृतः स्नाय्वस्थिमज्जनः । तेऽपि विशेषाः, तैः स्थूलशरीरस्य
षट्कोशिकस्यारब्धत्वात् । अत्रेते द्विविधा विशेषा आध्यात्मिकाः ॥

'सङ्प्रभूतैः' इति । यानि मलाभूतानि बाह्यानि शान्तघोरमूढान्युक्तानि
तानि स्थूलशरीरस्यावकाशव्यूहपत्तिकलेनधारणकर्तृत्वेन
प्रकृष्टभूतान्युच्यन्ते । तैः सङ् त्रयो विशेषाः ॥

'सूक्ष्मास्तेषां नियता मातापितृजा निवर्तन्ते' इति । सूक्ष्मशरीरनियतं
ज्ञानप्राप्तेः प्राङ्, तस्य सांसरिकत्वात् । स्थूलशरीरनियतं तु निवर्तते,
तस्य प्रतिमरणं पतितस्य रसभस्मनिष्ठान्तत्वात् ॥ ३८ ॥

कारिका ४०

यदेतत् सूक्ष्मशरीरं तत्कथमुत्पन्नमित्याह-

॥ पूर्वोत्पन्नमसक्तं नियतमडदादिसूक्ष्मपर्यन्तम् ।
संसरति निरुपभोगं भावैरधिवासितं लिङ्गम् ॥ ४० ॥ ॥

'पूर्वोत्पन्नम्' इत्यादि । प्रधानेनादिसर्गे प्रतिपुरुषमुत्पादितत्वात्
पूर्वोत्पन्नम् । असक्तमप्याह । तत्र क्वचिद्विडम्ब्यते, पर्वतमपि भित्त्वा
गच्छति ॥

'नियतम्' । नित्यम्, ज्ञानोत्पत्तेः प्रागित्यर्थः ॥

किंपरिमाणमिदमित्याह- 'मडदादिसूक्ष्मपर्यन्तम्' इति । बुद्धिरादिर्यस्य तत्,
मडदादिसूक्ष्मविषयास्तन्मात्रलक्षणाः पर्यन्तं यस्य तत् सूक्ष्मपर्यन्तम् ।
बुद्धिरडङ्गार ऐकादशेन्द्रियाणि पञ्च तन्मात्राणीत्येतत्परिमाणमित्यर्थः ॥

'संसरति' । त्रिषु लोकेषु ॥

'निरुपभोगम्' इति । बाह्येन स्थूलशरीरेण विकलत्वाद्विषयभोगसमर्थं
न भवतीत्यर्थः ॥

'भावैरधिवासितम्' इति । धर्माद्विभिरुपरक्तमित्यर्थः ॥

'लिङ्गम्' इति । प्रलयकाले लयं गच्छतीति कृत्वा ॥ ४० ॥

कारिका ४१

ननु करणमात्रमेव संसरति, किं सूक्ष्मशरीरेणेत्याह-

॥ चित्रं यथाश्रयमुते स्थाण्वादिभ्यो विना यथा खया ।
तद्द्विनाऽविशेषैर्न तिष्ठति निराश्रयं लिङ्गम् ॥ ४१ ॥ ॥

'ચિત્રમ્' ઇત્યાદિ । યથા કુડ્યાદિકમાશ્રયમૃતે ચિત્રં ન તિષ્ઠતિ ॥

'સ્થાણ્વાદિભ્યઃ' ઇતિ । આદિશબ્દેન વૃક્ષસ્તમ્બાદયઃ ।

'પૃથગ્વિનાનાનાભિસ્તૃતીયાન્યતરસ્યામ્' ઇતિ પગ્યમ્યપિ ભવતિ । તૈર્વિના
યથા સ્થાયા સ્નિગ્ધા પરુષા વા ન તિષ્ઠતિ ॥

'તદ્વદ્વિનાડવિશેષૈર્ન તિષ્ઠતિ નિરાશ્રયં લિડ્ગમ્' ઇતિ ।

અવિશેષાસ્તન્માત્રાણિ । લિડ્ગં ત્રયોદશવિધં કરણમિહ ગૃહ્યતે । ન
તિષ્ઠતિ નિરાશ્રયત્વાત્ । (તૈર્હિ સૂક્ષ્મશરીરમારબ્ધમ્, તદભાવાત્તદપિ
નાસ્તીતિ નિરાશ્રયત્વાત્) । ન સંસરતિ । ન ચ નિરાધારેણ કરણેન પુરુષસ્ય
સંયોગઃ સમ્ભવતિ । પુરુષોડપિ નિષ્ઠિયત્વાન્ન સંસરતિ ॥ ૪૧ ॥

કારિકા ૪૨

તદેવ સૂક્ષ્મશરીરં કિમર્થં સંસરતીત્યાહ-

॥ પુરુષાર્થહેતુકમિદં નિમિત્તનૈમિત્તિકપ્રસડ્ગેન ।

પ્રકૃતેર્વિભુત્વયોગાન્નટવદ્વ્યવતિષ્ઠતે લિડ્ગમ્ ॥ ૪૨ ॥ ॥

'પુરુષાર્થહેતુકમ્' ઇત્યાદિ । પુરુષાર્થો દ્વિવિધ ઉક્તઃ । સ હેતુર્થસ્યેતિ ।
સમાસાન્તઃ કપ્ ॥

'ઇદમ્' ઇતિ । મહદાદિ સૂક્ષ્મપર્યન્તં લિડ્ગમુક્તમ્, તન્નટવદ્વ્યવતિષ્ઠતે ।
યથૈક એવ નટસ્તં તં વિશેષમાસ્થાય યવનિકાન્તો નિર્ગત્ય
રાજામાત્યવિદ્વુષકાદિભાવેનાનુવિદ્ધોડવતિષ્ઠતે, તથા લિડ્ગમપિ તં તં
દેહમાસ્થાય દેવમનુષ્યતિર્થગ્ભાવેન વ્યવતિષ્ઠતે ॥

તદેવ કથં ભવતીત્યાહ- 'નિમિત્તનૈમિત્તિકપ્રસડ્ગેન' ઇતિ । નિમિત્તં
ધર્માધર્માદિ, નૈમિત્તિકમૂર્ધ્વાધોગમનાદિ । વક્ષ્યતિ ચ । તથોઃ
પ્રસડ્ગેનેતિ ॥

કિમેત્સર્વમીશ્વરાત્ કિં વા સ્વભાવાદિત્યત્રાહ- 'પ્રકૃતેઃ વિભુત્વયોગાત્'
ઇતિ । પ્રકૃતિઃ પ્રધાનમ્, તસ્થા વિભુત્વં જગત્કર્તૃત્વમ્ । તદ્યોગાત્
નટવદ્વ્યવતિષ્ઠતે । પ્રધાનેનૈવ હિ પુરુષસ્યાર્થઃ કર્તવ્ય ઇતિ
મહદાદિસૂક્ષ્મપર્યન્તં લિડ્ગમુત્પાદ ધર્માદિભિરધિવાસયતિ ।
તદધિવાસિતં ચ નટવત્ વ્યવતિષ્ઠતે । નેશ્વરાન્ન સ્વભાવાદિતિ
ભાવૈરધિવાસિતમિત્યુક્તમ્ ॥ ૪૨ ॥

कारिका ४३

ते पुनः कियन्तः किमाश्रिता इत्याह-

॥ सांसिद्धिकाश्च भावाः प्राकृतिका वैकृताश्च धर्माद्याः ।

दृष्टा करणाश्रयिणः कार्याश्रयिणः कललाद्याः ॥ ४३ ॥ ॥

'सांसिद्धिकाश्च' इत्यादि । ये प्राकृतस्वभावास्ते सांसिद्धिका उच्यन्ते ।

ते यः कपिलस्यैव मलामुनेर्नान्यस्य । तस्य ल्युत्पद्यमानस्यैवादिसर्गे

सङ्कोत्यन्ना धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यसंज्ञाकाश्चत्वारो भावाः । ये

त्वादिसर्गाद्दुत्तरकालमुत्पन्नकार्यकारणानामस्मद्धिधानां प्रयत्नपूर्वका

उत्पद्यन्ते, ते वैकृताः ॥

ते यः द्विविधाः । यदाह- 'धर्माद्या दृष्टाः करणाश्रयिणः

कार्याश्रयिणश्च कललाद्याः' इति । धर्माद्यश्चत्वारः,

विपरीताश्चाधर्माद्यश्चत्वार इत्यष्टौ । अत्रेते त्रयोदशविधं

करणाश्रित्य प्रवर्तन्ते । कार्यं पञ्च, कुक्षिस्थस्यास्य निश्छुरितस्य

तु कौमारयौवनवार्द्धकानि त्रयः, इत्यष्टौ भावाः । तत्र वैकृते

धर्मादिभिरधिवासितं संसरतीति ज्ञेयम् ॥ ४३ ॥

कारिका ४४

निमित्तनैमित्तिकप्रसङ्गेनेत्युक्तम् । तदुभयमपि दर्शयितुमाह-

॥ धर्मोऽण गमनमूर्ध्वं, गमनमधस्ताद्भवत्यधर्मोऽण ।

ज्ञानेन यापवर्गो, विपर्ययाद्विष्यते बन्धः ॥ ४४ ॥ ॥

'धर्मोऽण' इत्यादि । धर्मादिनिमित्तमूर्ध्वगमनादि नैमित्तिकम् । तत्र

धर्मोऽण यमनियमलक्षणोऽण गमनमूर्ध्वमिति, सूक्ष्मशरीरस्य

देवादिव्यवस्थितिरित्यर्थः ॥

'गमनमधस्ताद्भवत्यधर्मोऽण' इति । तिर्यग्योनिषु स्थितिः ।

मिश्रान्मनुष्यलोके स्थितिरित्यर्थोऽक्तम् ॥

'ज्ञानेन यापवर्गः' इति । प्रधानपुरुषान्तरज्ञानाप्येन ज्ञानेन

विद्गं निवर्तते । ततः केवलः पुरुषो भवति ॥

'विपर्ययाद्विष्यते बन्धः' इति । ज्ञानविपर्ययाद्ज्ञानात्

संसारयुक्तबन्धः, पुनः पुनरावर्तनम् । स यः त्रिप्रकारः

- प्रकृतिबन्धः, दक्षिणाबन्धः, विकारबन्धश्चेति । येषां

પ્રકૃતિરેવ પરતત્ત્વં નાન્યત્, તેષાં પ્રકૃતિવાદિનાં પ્રાકૃતિકો બન્ધઃ ।
 યેષામિષ્ટાપૂર્તભાવિન એવ દિવ્યાદિવ્યમાનુષભોગાઃ પુરુષાર્થ ઇતિ, તેષાં
 કર્મવાદિનાં દક્ષિણાબન્ધઃ । ઇષ્ટાપૂર્ત દક્ષિણેતિ । તથા ચોક્તમ્-
 અગ્નિહોત્રં તપઃ સત્યં દેવાનાં પરિપાલનમ્ ।
 અતિથિર્વૈશ્વદેવં ચ ઇષ્ટમિત્યભિધીયતે ॥

પુષ્કરિણ્યઃ સભા વાપ્યો દેવતાયતનાનિ ચ ।
 અન્નપ્રદાનમારામઃ પૂર્તમિત્યભિધીયતે ॥

યેષાં વિકાર એવૈશ્વર્યલક્ષણઃ પુરુષાર્થ ઇતિ, તેષાં વિકારત્વવાદિનાં
 વૈકારિકો બન્ધઃ ॥ ૪૪ ॥

કારિકા ૪૫

॥ વૈરાગ્યાત્ પ્રકૃતિલયઃ, સંસારો ભવતિ રાજસાદ્રાગાત્ ।
 ઐશ્વર્યાદવિઘાતો વિપર્યયાત્તદ્વિપર્યાસઃ ॥ ૪૫ ॥ ॥

‘વૈરાગ્યાત્’ ઇત્યાદિ । યો વિષયાદિદર્શનાદ્વિરક્તો યમનિયમપરિસ્થિતો
 ન જ્ઞાનં પર્યષતે, તસ્ય મૃતસ્ય વૈરાગ્યાદષ્ટાસ્યુ પ્રકૃતિષુ
 પ્રધાનાદિતન્માત્રપર્યન્તાસુ લયઃ, સ્થૂલશરીરેણ વિષયોપભોગનિમિત્તેન
 યોગઃ । તલ્લીનશ્ચાત્માનં મુક્તમિવ મન્યતે ન તુ મુક્તમ્, સર્ગકાલે પુનઃ
 સંસરણાત્ । યદા તુ જ્ઞાનં પર્યષ્યતે તદા મુચ્યત એવ । તથા ચોક્તમ્-
 જ્ઞાનાદથ વિરાગાચ્ચ તથા કૃત્સ્નસ્ય સંક્ષયાત્ ।
 ઇત્યેવં જાયતે મોક્ષો મુક્ત આત્મસ્થ ઉચ્યતે ॥ ઇતિ ॥

‘સંસારો ભવતિ રાજસાદ્રાગાત્’ ઇતિ । વૈરાગ્યવિષયોડશુભવિષયાભિષ્વડ્ગો
 રાજસો રાગઃ, તસ્ય શુભાશુભકર્માક્ષેપકત્વાત્ । તસ્માદ્દેવાદિષ્વયં
 જનાઘજિભાવેન (?) સંસરતિ ॥

‘ઐશ્વર્યાદવિઘાતઃ’ ઇતિ । અનૈશ્વર્યાત્તદ્વિપર્યાસ ઇતિ । અવિઘાતવિપર્યાસો
 વિઘાતઃ, પ્રાર્થિતાનામપ્રાપ્તિરિત્યર્થહ । મુક્તિસ્તુ દુરોત્સારિતૈવ ॥ ૪૫ ॥

કારિકા ૪૬

એષામશાનાં બુદ્ધિરૂપાણામેકેન મોક્ષઃ સમભિર્બન્ધઃ સંસાર ઇતિ
 યદેતન્નિમિત્તનૈમિત્તિકં ષોડશમુક્તં તત્સંક્ષેપેણ ચતુર્વિધમાહ -
 ॥ એષ પ્રત્યયસર્ગો વિપર્યયાશક્તિતુષ્ટિસિદ્ધ્યાખ્યઃ ।
 ગુણવૈષમ્યવિમર્દેન તસ્ય ભેદાસ્તુ પગ્યાશત્ ॥ ૪૬ ॥ ॥

'अेषः' इत्यादि । प्रत्ययशब्देन बुद्धिरुच्यते । तस्य सर्गो
यः षोडशविध उक्तः, अेष विपर्ययाशक्तितुष्टिसिद्ध्याप्यः ।
विपर्ययादीनामाप्या यस्य प्रत्ययसर्गस्य स तथोक्तः । तत्र
विपर्ययमज्ञानम्, अशक्तिज्ञानाधिगमासामर्थ्यं सत्यामप्यधिजिगांसायाम्,
तुष्टिर्भोक्षोपायेषु वैमुष्यम्, सिद्धिज्ञानप्राप्तिः ॥

तस्य यतुविधस्य पुनः पञ्चाशत् भेदा भवन्ति । केन प्रकारेणेत्याह-
'गुणवैषम्यविमर्दन' इत्यादि । सत्त्वरजस्तमसामन्योऽन्याभिभवद्भारेण
वैषम्यं विषमभावः, अेकस्य द्वयोर्वाधिष्येऽन्यस्यानाधिष्यम् ।
अेकद्वित्रियोगेन चद्विधं वैषम्यम् । तेन द्वयोर्विमर्दः परस्परक्षोभः ।
तेन उेतुना भवतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥

कारिका ४७

तान् भेदान् दर्शयन्नाह-
॥ पञ्च विपर्ययभेदा भवन्त्यशक्तिश्च करणवैकल्यात् ।
अष्टाविंशतिभेदा तुष्टिर्नवधाऽष्टधासिद्धिः ॥ ४७ ॥ ॥

'पञ्च विपर्ययभेदाः' इत्यादि । अज्ञानाप्यस्य सर्गस्य भेदाः पञ्च-
तमो मोडो मडामोडस्तामिसोऽन्यतामिसश्चेति । अत एव सांध्यप्रवचने
क्लेशा उच्यन्ते । 'अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशाः' इति ।
तत्राविद्याक्षेत्रमुत्तरेषाम् ॥

'अशक्तिश्च' इति । अशक्त्याप्यः सर्गः ॥

'करणवैकल्यात्' इति । करणं बाह्यमाभ्यन्तरं य ।
तथोर्वैकल्यादष्टाविंशतिभेदा यस्याः अशक्तोः सा भवतीति
विभक्तिपरिणामेन योज्यम् । करणवैकल्यं य गुणवैषम्यविमर्दनं
भवति ॥

'तुष्टिर्नवधाऽष्टधा सिद्धिः' । इति तुष्टिसर्गो नवप्रकारः,
सिद्धिसर्गोऽष्टप्रकारो भवतीत्यर्थः । अतैः समुदायेन पञ्चाशद्भेदा
इति ॥ ४७ ॥

कारिका ४८

तानवान्तरभेदसहितान् दर्शयन्नाह-
< भेदस्तमसोऽष्टविधो मोडस्य य, दशविधो मडामोडः ।

તામિસ્રોડષ્ટાદશધા, તથા ભવત્યન્ધતામિસ્રઃ ॥ ૪૮ ॥ ॥

'ભેદસ્તમસઃ' ઇત્યાદિ । તમ ઇત્યવિદ્યોચ્યતે । સા ચોત્તરેષાં પ્રસવભૂમિઃ ।
સા ચ પ્રકૃતિઃ । તત્ત્વવેદિનાં સત્યપિ વૈરાગ્યે નાપવર્ગ ઇતિ,
જ્ઞાનસ્થાભાવાત્ । તતશ્ચ તેષામષ્ટાસ્વેવ પ્રકૃતિષુ લયો ભવતીતિ
અષ્ટવિધા અવિદ્યા, વિષયસ્થાષ્ટવિધત્વાત્ ॥

મોહસ્ય ચેતિશબ્દનાષ્ટવિધો ભેદ ઇત્યનુવર્તતે । મોહ ઇત્યસ્મિતોચ્યતે ।
દેવા અપિ વિનાશિનોડપિ, અષ્ટગુણમૈશ્વર્યમાશ્રિતા આત્માનમવિનાશિનં
મન્યન્તે । તતશ્ચ તેષામષ્ટવિધો મોહઃ, ઐશ્વર્યસ્થાષ્ટવિધત્વાત્ ॥

'દશવિધો મહામોહઃ' ઇતિ સુખાનુશયો રાગો મહામોહ ઇત્યુચ્યતે ।
સ ચ દિવ્યાદિવ્યવિષયેષુ વર્તમાનો દશવિધો ભવતિ । તત્ર
સૂક્ષ્માસ્તન્માત્રલક્ષણાઃ પચ્ચ, સુખૈકસ્વભાવત્વાદ્દિવ્યાઃ । સ્થૂલાઃ
પૃથિવ્યાદયઃ પચ્ચ, સુખદુઃખમોહાત્મકત્વાદદિવ્યાઃ ॥

'તામિસ્રોડષ્ટાદશધા' ઇતિ । દુઃખાનુશયો દ્વેષસ્તામિસ્ર ઇત્યુચ્યતે ।
સ ચાષ્ટગુણૈશ્વર્યે દશવિધે ચ વિષયે પ્રતિભવતીત્યષ્ટાદશવિધઃ ॥

'તથા ભવત્યન્ધતામિસ્રઃ' ઇતિ । યથા તામિસ્રોડષ્ટાદશધા
તથાડયમપીત્યર્થઃ । મરણત્રાસોડન્ધતામિસ્ર ઉચ્યતે । સ
ચાષ્ટગુણૈશ્વર્યે દશવિધે ચ વિષયે પ્રતિભવતીત્યષ્ટાદશવિધઃ ॥

'તથા ભવત્યન્ધતામિસ્રઃ' ઇતિ । યથા તામિસ્રોડષ્ટાદશધા
તથાડયમપીત્યર્થઃ । મરણત્રાસોડન્ધતામિસ્ર ઉચ્યતે ।
સ ચાષ્ટગુણૈશ્વર્યે દશવિધે વિષય એવ ભવતીતિ । એવં
દ્વિષષ્ટિભેદમજ્ઞાનમુક્તમ્ ॥ ૪૮ ॥

કારિકા ૪૯

અશક્તિઃ કરણવૈકલ્યાદિત્યુક્તમ્, તસ્થા ભેદાન્ દર્શયિતુમાહ-
॥ એકાદશેન્દ્રિયવધઃ સહ બુદ્ધિવધૈરશક્તિરુપદિષ્ટા ।
સમદશધા ચ બુદ્ધેર્વિપર્યયાસ્તુષ્ટિસિદ્ધિનામ્ ॥ ૪૯ ॥ ॥

'એકાદશ' ઇત્યાદિ । એકાદશાનામિન્દ્રિયાણામેકાદશૈવોપધાતાઃ ।
શ્રોત્રચક્ષુર્ધાણાનાં બાધિર્યાન્ધત્વાદ્ગ્રાતૃત્વાનિ, વાયો મૂકત્વમ્,
જિહ્વાયા જાડ્યમ્, મનસ ઉન્માદઃ, પાણિપાદોપસ્થાનાં કૌણ્યપડ્ગુત્વકલૈબ્યાનિ,
ત્વગિન્દ્રિયસ્ય કુષ્ઠઃ, પાયોરુદાવર્ત ઇતિ ।

आधिर्यमान्ध्याघ्रातृत्वे मूकता जडता तथा ।

उन्मादकौश्यकुष्ठानि क्लैब्योदावर्तपङ्गुताः ॥ ४१ ॥

अत इन्द्रियवधा अशक्तिरित्युपदिष्टाः सांख्याचार्यैः ॥

'सद बुद्धिवधैः' इति । बुद्धेरपि वधा अशक्तिरुपदिष्टा ॥ ते कियन्त
 इत्याह- 'समदशधा च बुद्धेर्वुपययास्तुष्टिसिद्धीनाम्' इति । तुष्टयो
 नव, सिद्धयश्चाष्टौ । वक्ष्यमाणाम्भसां ये विपर्ययास्ते समदशविधा
 बुद्धेर्ज्ञेयाः । अेवमशक्तिरष्टाविंशतिभेदा यया क्वमस्वशक्तो भवति ॥

ननु प्रत्ययसर्गं इत्युक्तम्, नायमिन्द्रियवधः प्रत्ययसर्गः
 किञ्चिदुल्लङ्घारसर्गं इति सत्यम्, अल्लङ्घारस्य प्रत्ययसर्गात्वात् तत्सर्गोऽपि
 प्रत्ययसर्गं इत्येते । धर्मो वा प्रत्ययः सर्गः ॥ ४८ ॥

कारिका ५०

तुष्टिभेदानाह-

॥ आध्यात्मिकाश्चतस्रः प्रकृत्युपादानकालभाग्याभ्याः ।

बाह्या विषयोपरमात् पञ्च, नव तुष्टयोऽभिमताः ॥ ५० ॥ ॥

'आध्यात्मिकाः' इत्यादिना । प्रकृत्यादीन्याभ्या यासां तुष्टीनां तास्तथोक्ताः ।
 तत्र प्रकृतिः प्रधानम् । सैव व्यक्तात्मना परिणाम्य बन्धमोक्षौ कुरुत
 इत्येतावन्मात्रोपदेशात् तुष्टो भवति यस्तस्य प्रकृत्याभ्या तुष्टिरम्भ
 इत्युच्यते ॥

उपादीयते प्राप्यते मोक्षोऽनेनेत्युपादानम् । प्रप्रज्यालिङ्गं यात्र
 दण्डादि । न प्रकृतिज्ञानमात्रेण मुक्तिः । 'उपादानेन यापरे'
 इत्यस्मादद्वितीयाद्दुपदेशादिभैव मुक्तिः प्राप्तव्येति परितुष्टः प्रप्रजितोऽयं
 तस्य द्वितीया उपादानाभ्या तुष्टिः सलिलमुच्यते ॥

कथ्यत इति काला । मलदादिसूक्ष्मपर्यन्तेन लिङ्गेन संसरताऽपरेण
 मोक्षो न प्रकृत्युपादानमात्रादिभैव जन्मनीति तस्मात्तृतीयाद्दुपदेशात्
 तुष्टो यः कालापेक्षी स्थितस्तस्य कालाभ्या तुष्टिरोध इत्युच्यते ॥

यस्यापरे भाग्यमस्ति तस्य मोक्षः, प्रकृत्युपादानकालमात्रेण न,
 कश्चिद्विपरीतभागधेयोऽस्तीति तस्माच्चतुर्थाद्दुपदेशात् तुष्टो यो
 भाग्यापेक्षी स्थितस्तस्य चतुर्था वृष्टिरित्युच्यते । अेताश्चतस्र
 आत्मानमधिकृत्य भवन्तीत्याध्यात्मिकाः आत्मना मोक्तव्यमिति कृत्वा ॥

‘બાહ્યવિષયોપરમાચ્ય’ ઇતિ । શબ્દાદિભ્યો વ્યાવૃત્તિરુપરમણં પચ્યમા
ભવતિ । આર્જનરક્ષણક્ષયસડ્ગહિંસાદોષદર્શનાત્ । તત્ર વિષયાર્જને
મહદ્ગુભં તદલ્પવિષયેભ્ય ઇત્યાર્જનદોષદર્શનાન્નિવૃત્તસ્ય તુષ્ટિરિયં
પચ્યમી સુતારમિત્યુચ્યતે ॥

વિષયા આર્જિતું શક્યાઃ, રક્ષણં તુ દુઃખં બહુભિઃ તજ્જન્યમાનાનાં
(?) સ્યાદિતિ રક્ષણદર્શનાન્નિવૃત્તસ્ય તુષ્ટિરિયં ષષ્ઠી સુપારમિત્યુચ્યતે
॥

વિષયા આર્જિતું રક્ષિતું ક્ષયે ચ પ્રતિવિધાતું શક્યાઃ,
કિન્તૂપભુજ્યમાના મહતીમાત્મસક્તિં કુર્વન્તિ, તદપ્રાપ્તૌ ચ મહદ્ગુભમિતિ
સડ્ગદોષદર્શનાદુપરસ્તસ્યાષ્ટમી તુષ્ટિરનુત્તમામ્ભ ઇત્યુચ્યતે ॥

સર્વં શક્યં કિન્તવનુપહત્ય ભૂતાનિ ન ભોગઃ સમ્ભવતિ ।
ભૂતોપધાતામહદનિષ્ટફલમિતિ હિંસાદોષદર્શનાદુપરસ્તસ્ય તુષ્ટિરિયં
નવમી ઉત્તમામ્ભ ઇત્યુચ્યતે । એતાઃ પચ્ય વિષયદ્વારેણેતિ ભવન્તીતિ બાહ્યાઃ ।
તત્પૂર્વિકાશ્ચાધ્યાત્મિકાઃ, વિષયે તત્પરસ્યાધ્યાત્મિકતુષ્ટ્યસમ્ભવાત્ ॥

તત્ર પ્રકૃત્યુપાદાનકાલા ન મોક્ષોપાયા ઇત્યુપદિષ્ટમપિ યો વૈમુખ્યાન્ન
પ્રતિપદ્યતે તસ્યાધ્યાત્મિકાશ્ચતસ્રઃ, વિષયોપરમાચ્ય બાહ્યાઃ પચ્યેતિ
નવ તુષ્ટયઃ । તા બુદ્ધિવધા ઇત્યુચ્યન્તે । તેષાં શક્તેરન્તર્ભવતિ [?] ।
તાસાં ચતુષ્ષ્ટીનાં મહત્પ્રભૃતયો વિપર્યયેણ સંજ્ઞા । તદુભયમપિ
બુદ્ધ્યાવન્તર્ભૂતં તત્સર્ગત્વાત્ ॥ ૫૦ ॥

કારિકા ૫૧

કતિભેદા જ્ઞાનાજ્ઞાનલક્ષણા સિદ્ધિરિત્યાહ-
॥ ઊહઃ શબ્દોઽધ્યયનં દુઃખવિધાતાસ્રયઃ સુહૃત્પ્રાપ્તિઃ ।
દાનં ચ સિદ્ધયોઽઠૈ, સિદ્ધેઃ પૂર્વોઽહુશસ્ત્રિવિધઃ ॥ ૫૧ ॥ ॥

‘ઊહઃ શબ્દોઽધ્યયનમ્’ ઇત્યાદિ । સિદ્ધિજ્ઞાનપ્રાપ્તિઃ, તસ્યા ભેદા ઉપાયભેદાત્ ।
ઊહ ઇતિ । જન્માન્તરસંસ્કૃતધિયો યસ્ય બન્ધમોક્ષકારણમુત્પ્રેક્ષમાણસ્ય
પ્રધાનપુરુષાન્તરજ્ઞાનમુત્પદ્યતે તસ્ય સિદ્ધિરહલ્લેતુકા પ્રથમા
તારમિત્યુચ્યતે ॥

યસ્ય સાંખ્યશાસ્ત્રપાઠમન્યદીયમાકર્ણ્ય તત્ત્વજ્ઞાનમુત્પદ્યતે, સા સિદ્ધિઃ
શબ્દલેતુકા દ્વિતીયા સુતારમિત્યુચ્યતે ॥

यस्य शिष्याचार्यसम्बन्धेन सांख्यशास्त्रं शब्दतोऽर्थतश्चाधीत्य
ज्ञानमुत्पद्यते, तस्याध्ययनहेतुका । अध्ययनेन हि तत्परिज्ञानात् ।
अेषा तृतीया तारवि धृत्युच्यते ॥

'दुःखविधातास्त्रयः' इति । योऽप्याध्यात्मिकेनाधिभौतिकेनाधिदैविकेन वा
भावितस्तद्विधातार्थं ज्ञानं पर्येष्यति, उभेन शब्देनाध्ययनेन वा,
तस्य तद्विधातहेतुकाः प्रमादप्रमुदितमोदनाभ्यास्तिस्रः, उपायस्य त्रित्वादिति ।
पूर्वा यास्तिस्रः सिद्ध्ययस्ता न दुःखहेतुका इति बोद्धव्याः ॥

'सुहृत्प्राप्तिः' इति । योऽधिगततत्त्वः सुहृदं प्राप्य
ज्ञानमधिगच्छति, तस्य सुहृत्प्राप्तिपूर्विका । मित्रं हि स्नेहात् ज्ञानं
प्रकाशयति । इयं सप्तमी रम्यकमित्युच्यते ॥

दानं य सिद्धिहेतुः । दानेन ह्याराधितो ज्ञानी ज्ञानं प्रयच्छति ।
इयमष्टमी सदाप्रमुदितमित्युच्यते ॥

तद्विपरीता असिद्धयः । मन्द्बुद्धित्वाद्गोचरे यस्तस्यानूढहेतुका असिद्धिः ।
यः शक्तोऽपि सांख्यशास्त्रं शृण्वन्नपि बुद्धिदौर्बल्यात् बुद्ध्यति तस्य
शब्दहेतुका असिद्धिः । बुद्धिदोष ओवायम् । यस्य गुरुपूर्वकं नाध्ययनं
बुद्धिदोषादेव तस्यानाध्ययनहेतुका असिद्धिः । न यत्र मित्रसंग्रहो न य
दानमित्यष्टावसिद्धयो बुद्धिवधा अशक्तावन्तर्भूताः । तासां यासिद्धीनां
मोषमुष्णामानोरमित्याद्याः [?] संज्ञाः । बुद्ध्यावन्तर्भूतं तत्सर्गत्वात् ॥

'सिद्धेः पूर्वोऽङ्कुशस्त्रिविधः' इति । तस्या अष्टविधायाः सिद्धेर्यः
पूर्वो विपर्ययाशक्तितुष्ट्याभ्यस्त्रिविध उक्तः सोऽङ्कुश एवेत्यङ्कुश
उक्तः । तेन ह्यस्वतन्त्रीकृतो लोकः संसारयुकेऽवतिष्ठते । तत्र
विपर्ययादिष्यते बन्ध इति वचनात् पञ्चविधमज्ञानमङ्कुशः । अशक्तिः
करणवैकल्यम्, ततो हि ज्ञानाप्राप्तिरित्यङ्कुशः । तुष्टिरप्यङ्कुशः ।
तदा प्रकृत्युपादानकालभाग्या मोक्षोपाया इति, विषयोपरमाख्य मुक्त
इत्येतावन्मात्रादुपदेशात् तुष्टो न ज्ञानं पर्येष्यति । यदा तु पर्येष्यति
तदाऽनङ्कुश इत्यर्थः । अते प्रत्ययसर्गभेदाः पञ्चाशत् पदार्थाः,
अस्तित्वाद्यश्च दश । ते यास्यामेव सप्तत्यां निर्दिष्टाः । तथा याऽ
संग्रहकारः-

अस्तित्वमेकत्वमथार्थवत्त्वं पारार्थ्यमन्यत्वमकर्तृभावः ।

योगो वियोगो बलवः पुमांसः स्थितिः शरीरस्य च शेषवृत्तिः ॥ इति ॥

એકત્વમર્થવત્ત્વં પારાર્થ્યં ચેતિ પ્રધાનમધિકૃત્યોક્તમ્ ।
 અન્યત્વમકર્તૃત્વં બહુત્વં ચેતિ પુરુષમધિકૃત્ય । અસ્તિત્વં યોગો
 વિયોગશ્ચેત્યુભયમધિકૃત્ય । સ્થિતિર્મૂલસૂક્ષ્મમધિકૃત્ય । વક્ષ્યતિ-
 'તિષ્ઠતિ સંસ્કારવશાત્' ઇતિ । એતે ષષ્ટિ પદાર્થાઃ, તદર્થ શાસ્ત્રં
 ષષ્ટિતન્નમિત્યુચ્યતે ॥ ૫૧ ॥

કારિકા ૫૨

પૂર્વોત્પન્નં લિડ્ગં ભાવૈરધિવાસિતં સંસરતીત્યુક્તમ્, તત્ર કિં ભાવા
 અપિ પૂર્વમુત્પન્નાઃ કિં લિડ્ગમેવેત્યત્રાહ-

॥ ન વિના ભાવૈર્લિડ્ગમ્, ન વિના લિડ્ગેન ભાવનિષ્પત્તિઃ ।
 લિડ્ગાખ્યો ભાવાખ્યસ્તસ્માદ્વિવિધઃ પ્રવર્તતે સર્ગઃ ॥ ૫૨ ॥ ॥

'ન વિના' ઇત્યાદિ । યદિ ભાવા ન પૂર્વોત્પન્નાસ્તૈર્વિના લિડ્ગમપિ નાસ્તિ ।
 સંસરણાર્થં લિડ્ગં સંસારનિમિત્તં ચ ભાવાઃ ॥

'ન વિના લિડ્ગેન ભાવનિષ્પત્તિઃ' ઇતિ । લિડ્ગં વિના ન ભાવાનિષ્પત્તિઃ,
 લિડ્ગાશ્રિતત્વાદ્ભાવાનામ્ । યસ્માદેવં તસ્માત્ લિડ્ગાખ્યો ભાવાખ્યશ્ચ
 દ્વિપ્રકારઃ પ્રધાનત્વાત્ સર્ગો ભવતીતિ । સૃજ્યત ઇતિ સર્ગઃ ॥ ૫૨ ॥

કારિકા ૫૩

યથા દ્રાવેતૌ પૂર્વોત્પન્નૌ તથ ભૂતસર્ગોડપીતિ દર્શયન્નાહ-

॥ અષ્ટવિકલ્પ દૈવસ્તૈર્યગ્યોન્યશ્ચ પચ્યધા ભવતિ ।
 માનુષ્યચૈકવિધઃ, સમાસતો ભૌતિકઃ સર્ગઃ ॥ ૫૩ ॥ ॥

'અષ્ટવિકલ્પઃ' ઇત્યાદિ । દેવાનામયં દૈવઃ । સોડષ્ટવિધઃ । તદ્યથા
 બ્રાહ્મઃ, પ્રાજાપત્યઃ, સૌરઃ, આસુરઃ, ગાન્ધર્વઃ, યાક્ષઃ, રાક્ષસઃ,
 પૈશાચશ્ચેતિ ॥

'તૈર્યગ્યોન્યશ્ચ પચ્યધા ભવતિ' ઇતિ । તિર્યગ્યોનીનામયં તૈર્યગ્યોન્યઃ ।
 પશુમૃગપક્ષિસરીસૃપસ્થાવરભેદાત્ પચ્યવિધઃ । તત્ર ગવાદ્યા
 રાસભાન્તાઃ પશવઃ । સિંહાદ્યા બિડાલાન્તા મૃગાઃ । હંસાદ્યા મશકાન્તાઃ
 પક્ષિણઃ । સર્પાદ્યઃ કૃમ્યન્તાઃ સરીસૃપાઃ । વૃક્ષાદ્યઃ સ્થૂણાન્તાઃ
 સ્થાવરા ઇતિ ॥

'માનુષ્યચૈકવિધઃ' ઇતિ । મનુષ્યાણામયં માનુષ્યઃ ।

એવંવિધસંસ્થાનસ્યૈકવિધત્વાત્ । બ્રાહ્માદિભેદોડપિ સત્ત્વરજસ્તમસાં

विकल्पात् कालव्यवहारनिमित्तम् ॥

'समासतः' इति । संक्षेपेण । विस्तरम् ॥ । तस्तस्यैव (?) -
जरायुजाण्डजोष्मजोद्भिज्जोष्माश्चत्वारो भेदाः शास्त्रान्तरे द्रष्टव्याः ।
उद्भिज्जोष्माः स्थावराः ॥

'भौतिकः सर्गः' इति । भूतेषु भवो भौतिकः, लोकोत्पाद इत्यर्थः ।
स य द्विविधः ॥ ५३ ॥

कारिका ५३

स्थूलशरीरे सत्त्वयि कश्चिदेव ङवचिदधिङ्गयेन वर्तत इति दर्शयन्नाड-
॥ उर्ध्वं सत्त्वविशालस्तमोविशालश्च मूलतः सर्गः ।
मध्ये रजोविशालो, ब्रह्माद्विस्तम्भपर्यन्तः ॥ ५४ ॥ ॥

'उर्ध्वम्' इत्यादि । ब्रह्मा आदिर्यस्य सर्गस्य स्तम्भश्च तृणविटपपर्यन्तः,
स ब्रह्माद्विस्तम्भपर्यन्तः सर्गः । स उर्ध्वः सत्त्वविशालः । उर्ध्वं
देवलोकस्तस्योत्पृष्टत्वात् तत्र सात्त्विक इत्यर्थः । देवलोकस्य
सत्त्वबहुलत्वात् ॥

'तमोविशालश्च मूलतः सर्गः' इति । तैर्यग्योनो मूलम्, तस्याधमत्वात् ।
तस्मिन् मूले तमोऽधिकं तमोबहुलत्वात् ॥

'मध्ये रजोविशालः' इति । मनुष्यलोके मध्ये । उत्तराधरभावात् तत्र
दुःखबहुलत्वात् ॥ ५४ ॥

कारिका ५५

यदि त्रिषु लोकेषु लिङ्गं संसरति, तदेव तर्हि सांसारिकं सुषुप्तं दुःखं
वाप्नोति, तस्यैव सांसारिकत्वादित्याड-
॥ तत्र जराभरणकृतं दुःखं प्राप्नोति येतनः पुरुषः ।
लिङ्गस्याविनिवृत्तेस्तस्माद् दुःखं स्वभावेन ॥ ५५ ॥ ॥

'तत्र' इत्यादि । तेषु लोकेषु जराभरणकृतमिति यतुर्दुःखोपलक्षणार्थम् ।
गर्भदुःखम्, जन्मदुःखम्, जरादुःखम्, मरणदुःखमिति । तत्र
मातुः कुक्षौ अन्धतमसीव प्रविष्टस्य सङ्गुयनप्रसारणदुःखं
गर्भदुःखम् । जायमानस्य मातुरुदरान्निर्गच्छतो जन्मदुःखम् । व
॥ पालतस्मलनाद्विदुःखं जरादुःखम् । मरणवस्थायां स्थूलशरीरं
त्यजतो मरणदुःखम् । अेतत्वाध्यात्मिकं दुःखेऽन्तर्भूतमप्रीतदुःखं

બુદ્ધ્યાધ્યવસિતં પુરુષઃ પ્રાપ્નોતિ તસ્ય ચેતનત્વાત્, ન તુ
લિડ્ગમચેતનત્વાદિતિ ભાવઃ ॥

ક્રિયન્તં કાલમિત્યાહ- 'લિડ્ગસ્થાવિનિવૃત્તેઃ' ઇતિ ।
યાવલ્લિડ્ગસ્થાવિનિવૃત્તિસ્તાવદિત્યર્થઃ । તસ્ય ચ નિવૃત્તિઃ
પ્રધાનપુરુષાન્તરજ્ઞાનાત્ । યતશ્ચૈવં તસ્માદ્દુઃખં સ્વભાવેન ।
લિડ્ગગર્ભાદિવસ્થાસુ સ્વભાવતો દુઃખમિત્યર્થઃ । લોકત્રયે સુખમપિ
પ્રાપ્નોતિ, તન્નોક્તં તસ્થાનિયતત્વાત્ । જરાદિદુઃખં તુ નિયતમિતિ ॥ ૫૫ ॥

કારિકા ૫૬

યોડયં ભાવલિડ્ગભૂતત્સર્ગઃ સ કિમીશ્વરાત્, યથોચ્યતે-
ઈશ્વરપ્રેરિતો ગચ્છેત્ સ્વર્ગં વા શ્વભ્રમેવ વા ।
ઇતિ, કિં વા પુરુષાત્, યથોચ્યતે-
પુરુષ એવેદં સર્વં યદ્ભૂતં યચ્ચ ભવ્યમ્ ।
ઇતિ, કિં વા સ્વભાવાત્, યથોચ્યતે-
સ્વભાવિકમેવેદં સર્વં જગન્નહિ મરુદાદયઃ કેનચિત્ ક્રિયન્તે ।
ઇત્યત્રાહ-

॥ ઇત્યેષ પ્રકૃતિકૃતો મહદાદિવિશેષભૂતપર્યન્તઃ ।
પ્રતિપુરુષવિમોક્ષાર્થં સ્વાર્થં ઇવ પરાર્થ આરમ્ભઃ ॥ ૫૬ ॥ ॥

'ઇત્યેષ પ્રકૃતિકૃતઃ' ઇત્યાદિ । આરભ્યત ઇત્યારમ્ભઃ । પ્રકૃતિકૃત
ઇતિ પ્રધાનકૃતઃ, નેશ્વરાદિકૃત ઇત્યર્થઃ । લોકત્રયં ત્રિગુણાત્મકં
ભવતિ, તચ્ચ ત્રિગુણાયા એવ પ્રકૃતેરુત્પદ્યતે । નપૈ સ્વભાવિકમ્,
વિપરીતગુણદોષપ્રસડ્ગાદેશાનિયમયોગાચ્ચ ॥

સ કિંસ્વરૂપ ઇત્યાહ- 'મહદાદિવિશેષભૂતપર્યન્તઃ' ઇતિ ।
બુદ્ધિરાદિર્યસ્યારમ્ભસ્ય । ભૂતાનિ લોકત્રયે યાન્યભિન્નસંસ્થાનાનિ
સ્થૂલશરીરાખ્યાનિ । વિષયાશ્ચ । બાહ્યાશ્ચ વિષયાઃ સૂક્ષ્માઃ સ્થૂલાઃ ।
તે પર્યન્તેડવસાને યસ્ય સ તથોક્તઃ । અનેન ભાવલિડ્ગભૂતસર્ગાખ્યાસ્રચ
આખ્યાતાઃ ॥

કિમર્થમયં પ્રધાનસ્યારમ્ભ ઇત્યત્રાહ- 'પ્રતિપુરુષવિમોક્ષાર્થમ્'
ઇતિ । એકૈકસ્ય પુરુષસ્ય પુરુષસ્ય વિમુક્ત્યર્થમારમ્ભઃ, પુરુષાણાં
બહુત્વાત્ । ભાવસર્ગે ભૂતસર્ગે યાનેક ઇતિ દર્શયતિ । તથાહિ મોક્ષાર્થ
વિષયોપભોગાર્થં ચાયમારમ્ભ ઇતિ દ્રષ્ટવ્યમ્ । પ્રધાનેન હિ પુરુષાર્થઃ

कर्तव्यः । स य द्विविधः । विषयोपभोगः कैवल्यं य । तद्बुभयं
कृत्वा निवर्तत इति ॥

'स्वार्थः' इति । यः कश्चित् देवदत्तस्वार्थं अथ परार्थो रक्षितितं
प्रवर्तते न परस्तपस्तकरोति (?) तथा प्रधानमपीत्यर्थः ॥ ५६ ॥

कारिका ५७

ननु य अयेतनस्य बुद्धिपूर्विका प्रवृत्तिर्भवति,
प्रधानस्यायेतनत्वात्कथं लोकत्रये पुरुषं विषयैः संयोज्य ध्यानेन
विप्रमोश्य निवर्तत । कथमेवंविधा प्रवृत्तिः । नायं नियमः,
अयेतनानामपि लोके प्रवृत्तिदर्शनात् । यदाह-

॥ वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य ।
पुरुषविमोक्षनिमित्तं तथा प्रवृत्तिः प्रधानस्य ॥ ५७ ॥ ॥

'वत्सविवृद्धिनिमित्तम्' इत्यादि । वत्सस्य विवृद्धिः पुष्टिः । तस्या
निमित्तम् ॥

'क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य' इति । अयेतनस्य । यथा
तृणादिकमयेतनं गवाशितं पीतं य, वत्सस्य पुष्टिः कर्तव्येति,
क्षीरात्मना परिणामति कृतार्थं य निवर्तत इति ॥ ५७ ॥

कारिका ५८

यदि पुरुषविमोक्षार्थं प्रधानस्य प्रवृत्तिः, प्रवृत्तेः प्राक् पुरुषस्य
कैवल्यं स्थितमेव, तत् किं तेन प्रवृत्तेन? तथा याहुः -
मध्वर्थं प्रस्थितः कश्चिद् ग्रामाभ्याशे तु माक्षिकम् ।
अक्ले येन्मधु विन्देत किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ॥ इति ॥

अत्राह-

॥ औत्सुक्यनिवृत्त्यर्थं यथा क्रियासु प्रवर्तते लोकः ।
पुरुषस्य विमोक्षार्थं प्रवर्तते तद्भ्रष्टव्यक्तम् ॥ ५८ ॥ ॥

'औत्सुक्यम्' इत्यादि । यथौत्सुक्यनिवृत्त्यर्थमभिमतक्रियासु लोकः
प्रवर्तते, तद्भ्रष्टं प्रलयावस्थायां पुरुषोऽपि मोक्षनिमित्तं यदौत्सुक्यं
तन्निवृत्तये प्रवर्तयेत्प्रधानमिति ॥ ५८ ॥

कारिका ५९

ઉદાહરણાન્તરમાહ-

॥ રડ્ગસ્ય દર્શયિત્વા નિવર્તતે નર્તકી યથા નૃત્તાત્ ।
પુરુષસ્ય તથાડડત્માનં પ્રકાશ્ય વિનિવર્તતે પ્રકૃતિઃ ॥ ૫૯ ॥ ॥

'રડ્ગસ્ય' ઇત્યાદિ । નૃત્યતીતિ નર્તકી । સા તથા રડ્ગસ્ય નૃતં
દર્શયિત્વા તસ્માન્નૃતાન્નિવર્તતે વિરમતિ, દૃષ્ટાહમનેનેતિ
કૃતપ્રયોજના સતી, તથા પુરુષસ્યાત્માનં સમ્પ્રકાશ્ય દેવાદિભાવરૂપં
ગતા નિવર્તતે પ્રકૃતિઃ પ્રધાનમિત્યર્થઃ ॥ ૫૯ ॥

કારિકા ૬૦

નનુ ચ નટી રડ્ગાત્ સ્વાર્થ સાધયતિ, પ્રકૃતેસ્તુ પુરુષાર્થઃ સ્વાર્થો
યેનૈવમાચરયતીત્યાહ-

॥ નાનાવિઘૈરુપાયૈરુપકારિણ્યનુપકારિણઃ પુંસઃ ।
ગુણવત્યગુણસ્ય સતસ્તસ્થાર્થમપાર્થકં ચરતિ ॥ ૬૦ ॥ ॥

'નાનાવિઘૈઃ' ઇત્યાદિ । પૂર્વ સમભિર્ધર્માદિભિરુપાયૈસ્ત્રિષુ
વિષયેષ્વાત્મનં પ્રકાશયત્યુપકારિણી, તદનન્તરમેકેન જ્ઞાનાખ્યેન
કૈવલ્યં કુર્વાણોપકારિણી ભવતિ ॥

'અનપકારિણઃ પુંસઃ' ઇતિ । ન પુમાંસ્તાં પ્રત્યુપકરોતિ, અહમનયોપકૃત
ઇતિ । પુનસ્સા તમુપકરોતિ ॥

નાસૌ તામિત્યાહ - 'ગુણવત્યગુણસ્ય સતઃ' ઇતિ । ગુણસત્વાત્પ્રકૃતિઃ
સક્રિયા, નિર્ગુણત્વાત્ પુરુષો નિષ્ક્રિય ઇતિ । તસ્થાર્થમપાર્થકં ચરતિ ।
તસ્ય પુંસોડર્થો દ્વિવિધઃ- વિષયોપભોગઃ કૈવલ્યં ચ । તન્નિરર્થકં
કરોતિ, યતસ્તસ્થાઃ પ્રયોજનાભાવઃ । વ્યક્તાત્મનાડડત્માનં દર્શયતિ
નત્વવ્યક્તાત્મના ॥ ૬૦ ॥

કારિકા ૬૧

તથાહિ - ગુણાનાં સામ્યાવસ્થા પ્રકૃતિઃ । કુતશ્ચ સા ન
સર્વાત્મનાડડત્માનં પ્રકાશયતિ, પુમાનપિ ન સર્વથા પશ્યતિ ? તથા
ચાહુઃ-

ગુણાનાં પરમં રૂપં ન દૃષ્ટિપથમૃચ્છતિ ।
યત્તુ દૃષ્ટિપથં પ્રાપ્તં તન્માયાવસ્તુ તુચ્છકમ્ ॥ ઇતિ । અત્રાહ -
॥ પ્રકૃતેઃ સુકુમારતરં ન કિચ્ચિદસ્તીતિ મે મતિર્ભવતિ ।

या दृष्टास्मीति पुनर्न दर्शनमुपैति पुरुषस्य ॥ ६१ ॥ ॥

‘प्रकृतेः’ इत्यादि । सुकुमारतरमिति सूक्ष्मतरमितरत् । अेतद्दुक्तं भवति-
प्राग्व्यक्तात्मना प्रकाशयति न त्वव्यक्तात्मनापि, येन ज्ञानावस्थायां
प्रकृतेर्मतिर्भवति मम सूक्ष्मतरं न किञ्चिदपरमस्ति यद्द्रष्टव्यं
पुरुषेण ॥

(‘या दृष्टाऽस्मि’ इति । सा प्रकृतित्व्यक्तात्मना य) दृष्टाऽमनेनेति
न पुनर्दर्शनमुपैति पुरुषस्य, द्रष्टव्याभावात् । ततश्चैवं सर्वथा
प्रकृतिरात्मानं प्रकाशयति, पुरुषश्चैतां सर्वथा पश्यति ॥ ६१ ॥

कारिका ६२

तस्मान्न पुरुषस्य बन्धो नापि संसरणं मोक्षो वेत्याड-
॥ तस्मान्न बध्यतेऽध्वा न मुच्यते नापि संसरति कश्चित् ।
संसरति बध्यते मुच्यते य नानाश्रया प्रकृतिः ॥ ६२ ॥ ॥

‘तस्मान्न बध्यते’ इत्यादि । बन्धाभावात् बध्यते । पुरुषस्यापि
कार्यत्वाद्बन्धो नास्ति । न विमुच्यते तस्या बन्धनात् । नापि संसरति
निश्चिन्त्यात् । कश्चिदिति पुरुष इत्यर्थः ॥

कस्य तर्हि बन्धाद्य इत्याड- संसरति बध्यते मुच्यते य प्रकृतिरिति ।
ननु य तस्याः सुकुमारत्वाद्बन्धाद्यो न सम्भवन्त्येवेत्याड-
नानाश्रयेषुरभिव्यज्यते (?) । तत्राश्रयाः भावविङ्गाम्बूतास्सर्गाः ।
ते प्रकृतिपुरुषवन्नानाविधाः ॥ ६२ ॥

कारिका ६३

ततश्च नानाश्रयत्वादेव दर्शयन्नाड-
॥ उपैः सप्तभिरेव तु भद्रात्प्रात्यात्मानमात्मना प्रकृतिः ।
सैव य पुरुषार्थम्प्रति विभोयत्येकउपेण ॥ ६३ ॥ ॥

‘उपैः’ इत्यादि । धर्माद्यो बुद्धे उपान्युक्तानि । ‘सप्तभिः’ । ज्ञानं
त्यक्त्वा ते य प्रकृतेरात्मभूताः । सैवात्मनैव पुरुषार्थं प्रत्यात्मानं
महदादिसूक्ष्मपर्यन्तं विङ्गं भद्राति । बन्धश्च त्रिविधः । तस्य
विङ्गं भावादिभिरधिवासितमर्थमेव । संसरतीति । प्रकृतिरेव
संसरति ॥

‘सैव य’ इति । प्रकृतिः पुरुषार्थं प्रति डैवल्यार्थं

વિમોચયત્યાત્માનમ્ ॥

'એકરૂપેણ' ઇતિ । એકં ચ તદ્ભૂપં ચેતિ । જ્ઞાનાખ્યેન રૂપેણોત્યર્થઃ । યં
પુરુષમપેક્ષ્ય જ્ઞાનમુત્પાદયતિ તં પ્રત્યવ્યક્તમાત્માનં સંહરતીત્યર્થઃ ।
નહિ ધર્માદયઃ પુરુષધર્મા યસ્તૈર્બદ્ધ્યતે । નાપિ સંસરતિ,
અલિડ્ગભાવત્વાત્ । નાપિ મુચ્યતે, તસ્ય બન્ધનત્વાત્ ॥ ૬૩ ॥

કારિકા ૬૪

તદેવં જ્ઞાનં કથમુત્પદ્યતે યેન મોચયતીત્યાહ-

॥ એવં તત્ત્વાભ્યાસાન્નાસ્મિ ન મે નાહમિત્યપરિશેષમ્ ।

અવિપર્યયાદ્વિશુદ્ધં કેવલમુત્પદ્યતે જ્ઞાનમ્ ॥ ૬૪ ॥ ॥

'એવં તત્ત્વાભ્યાસાત્' ઇત્યાદિ । એવમિતિ વક્ષ્યમાણો યોજ્યમ્ । તત્ત્વાનિ
પચ્યવિશતિઃ । તેષાં પુનઃ પુનઃ સ્વરૂપેણાભ્યસનમભ્યાસઃ । યદેતત્
સૂક્ષ્મશરીરં ભૌતિકં ચ તસ્મિન્ન ભવામિ, અપિ તુ પ્રકૃતિઃ ॥

'ન મે' ઇત્યાદિ । ન મમેદમપિ તુ પ્રકૃતેઃ ॥

નાહમિતિ । નાપ્યહં પ્રકૃતિરિત્યેવં તત્ત્વાભ્યાસાત્ । કિંવિશિષ્ટાત્ -

અવિપર્યયાદહમિત્યમાનસંશયાત્ જ્ઞાનમુત્પદ્યતે ॥

ઈદૃશમિત્યાહ- 'અપરિશેષમ્' ઇતિ । પરિપૂર્ણ વિશુદ્ધમ્ સંસારમલાપગમાત્
કેવલમેકમિત્યર્થઃ ॥ ૬૪ ॥

કારિકા ૬૫

નનુ જ્ઞાનેન પુરુષઃ કિં પશ્યતીત્યાહ-

॥ તેન નિવૃત્તપ્રસવામર્થવશાત્ સમરૂપવિનિવૃત્તામ્ ।

પ્રકૃતિં પશ્યતિ પુરુષઃ પ્રેક્ષકવદવસ્થિતઃ સ્વસ્થઃ ॥ ૬૫ ॥ ॥

'તેન' ઇત્યાદિ । યત્ પ્રકૃતિજ્ઞાનમુત્પદ્યતે તં પ્રતિ નિવૃત્તઃ પ્રસવો
લિડ્ગભૂતસર્ગાખ્યો યસ્યાઃ પ્રકૃતેઃ સ તથોક્તા । પ્રસવનિવૃત્ત્યા વા
યો વિષયો વિષયેભ્યો નિવર્તતે તદ્વશાત્, સમભ્યો રૂપેભ્યો ધર્માદિભ્યો
નિવૃત્તા પ્રકૃતિર્ભવતિ । ભાવસંસર્ગોડપિ યસ્યા નિવર્તત ઇત્યર્થઃ ।
તામેવંવિધામવ્યક્તરૂપાં પશ્યતિ પુરુષઃ ॥

'પ્રેક્ષકવદવસ્થિતઃ' ઇતિ । યથા પ્રેક્ષકઃ

પ્રવર્તિતનૃત્તમુપસંહૃતનૃતાં ચ નર્તકીં પશ્યતિ, તથા

पुरुषोऽपि प्रवर्तितसर्गामुपसंभृतसर्गां चेति ॥

'स्वस्थः' धृति । आत्मनि स्थितो न प्रकृतिस्थः, ततः प्रकृतेर्निवृत्तत्वात्
॥ ६५ ॥

कारिका ६६

ननु य यदि प्रकृतिर्गर्भभूःपुरुषं प्रति निवृत्तप्रसवा, तस्याश्च
प्रकृतेस्तदानीं सर्वगतत्वाद्दस्येव संयोगस्तत्किमिति पुनः शरीरोत्पत्तिर्न
भवतीत्याह -

॥ दृष्टा मयेत्युपेक्षक ओको दृष्टाऽहमित्युपरमत्यन्या ।
सति संयोगेऽपि तयोः प्रयोजनं नास्ति सर्गस्थ ॥ ६६ ॥ ॥

'दृष्टा मया' धृत्यादि । तयोर्द्वयोरेकः पुरुष उपेक्षकः, सर्वथा ॥ । त्वात् ।
यथा प्रेक्षको नटीमुपेक्षते निवृत्ताभिलाषत्वात् ॥

'दृष्टाऽहमित्युपरताऽन्या' धृति । अपरा प्रकृतिरुपरता निवृत्तप्रसवा ।
सर्वथाऽहमनेन दृष्टेति ॥

ततश्च संयोगेऽपि तयोः प्रयोजनं नास्ति सर्गस्थ । विषयोपभोगार्थः
सर्गः । तस्मिन्नेव चरितार्थत्वात् न पुनः सर्गमारभते । नहि नटी
रङ्गे प्रेक्षकैर्निराकाङ्क्षितं पुनर्नृत्तमारभते ॥ ६६ ॥

कारिका ६७

यथात्मज्ञानात् डैवव्यप्राप्तिः, तदनन्तरमेव शरीरं कस्मात् न निवर्तत
धृत्याह-

॥ सम्यग्ज्ञानाधिगमात् धर्मादीनामकारणप्राप्तौ ।
तिष्ठति संस्कारवशात्, यच्छ्रमवद्भृतशरीरः ॥ ६७ ॥ ॥

'सम्यक् ज्ञानाधिगमात्' धृत्यादि । सम्यक् ज्ञानमात्मज्ञानम् ।
तस्याधिगमादात्मज्ञानप्राप्तेरित्यर्थः ॥

'धर्मादीनामकारणप्राप्तौ' धृति । न कारणमकारणम्,
तस्यामकारणप्राप्तावेव तद्भुक्तं भवति । सम्यक् ज्ञानाधिगमात्तेषां
धर्मादीनामग्निदग्धबीजवदशक्तत्वात् ॥

जन्मान्तरसंस्कारवशाद्भृतशरीरः पुमांस्तिष्ठति । कथम्-
यच्छ्रमवत् । यथा कुलालव्यापारे निवृत्तेऽपि वेगवशात् डियन्तमपि

કાલં ચકભ્રમસ્તિષ્ઠતિ તથા શરીરમપીત્યર્થઃ ॥ ૬૭ ॥

કારિકા ૬૮

કદા સ મોક્ષો ભવતીત્યત્ર-

॥ પ્રાપ્તે શરીરભેદે ચરિતાર્થત્વાત્ પ્રધાનવિનિવૃત્તૌ ।

ઐકાન્તિકમાત્યન્તિકમુભયં કૈવલ્યમાપ્નોતિ ॥ ૬૮ ॥ ॥

‘પ્રાપ્તે શરીરભેદે’ ઇત્યાદિ । લિડ્ગભૌતિકશરીરે પૃથગ્ભૂતે યથા સંભૂતે લયં ગતિ તેષ્વિત્યર્થઃ (?) ॥

‘ચરિતાર્થત્વાત્ પ્રધાનવિનિવૃત્તૌ’ ઇતિ । પ્રધાનં લિડ્ગાત્મના પરિણતં નિવર્તતે । નિવૃત્તાવુભયં કૈવલ્યમાપ્નોતિ ॥

‘ઐકાન્તિકમાત્યન્તિકં ચ’ ઇતિ । તત્રાત્મજ્ઞાનોત્પાદાદવશ્યંભાવિ કૈવલ્યમિત્યૈકાન્તિકમ્ । સત્યપિ તયોઃ સંયોગે પ્રયોજનાભાવાત્ર પુનઃ સર્ગ ઇત્યાત્યન્તિકમિતિ ॥ ૬૮ ॥

કારિકા ૬૯

સમત્યાં વિશુદ્ધિં દર્શયન્નાહ-

॥ પુરુષાર્થજ્ઞાનમિદં ગુહ્યં પરમર્ષિણા સમાખ્યાતમ્ ।

સ્થિત્યુત્પત્તિપ્રલયાશ્ચિન્ત્યન્તે યત્ર ભૂતાનામ્ ॥ ૬૯ ॥

‘પુરુષાર્થજ્ઞાનમ્’ ઇત્યાદિ । પુરુષાર્થ જ્ઞાનં ચેતિ પુરુષાર્થજ્ઞાનમ્ । યદિદં પચ્ચવિંશતિતત્ત્વજ્ઞાનં તત્પ્રધાનમ્, પુરુષાર્થમોક્ષોડનેન પ્રાપ્યત ઇતિ કૃત્વા । ગુહ્યમિદમપ્રકાશ્યમ્ । સાધુજનાદન્યસ્મૈ ન દેયમિત્યર્થઃ ॥

‘પરમર્ષિણા સમાખ્યાતમ્’ ઇતિ । કપિલમુનિના પ્રકાશિતમ્ ॥

‘સ્થિત્યુત્પત્તિપ્રલયાશ્ચિન્ત્યન્તે યત્ર ભૂતાનામ્’ ઇતિ । યત્ર જ્ઞાને ભૂતાનાં બ્રહ્માદિસ્તમ્બપર્યન્તાનાં સ્થિત્યાદયો વ્યવસ્થાપ્યન્તે । તત્રોત્પન્નાનાં પ્રબન્ધેનાવસ્થાનં સ્થિતિઃ । સા ચ ત્રિષુ સ્થાનેષુ દૈવમાનુષતૈર્થગ્યોનેષુ ઉત્પત્તિઃ સૃષ્ટપ્રધાનાત્ યાવત્ તન્માત્રેભ્યઃ પચ્ચમહાભૂતાનિ । સૃષ્ટ્યુપસંહારે મહાપ્રલયઃ, સર્વોડપ્યુત્કમેણ । તદ્યથા પૃથિવ્યાદયસ્તન્માત્રાદિષુ લીયન્તે યાવત્પ્રધાનમિતિ । તેન પચ્ચવિંશતિતત્ત્વવ્યતિરિક્તં નાસ્તીત્યેતદુક્તમ્ ॥ ૬૯ ॥

कारिका ७०

मुनिना समाख्यातमिति कुतो ज्ञायत इत्याह-

॥ अेतत् पवित्रमग्रं मुनिरासुरयेऽनुकम्पया प्रददौ ।

आसुरिरपि पञ्चशिखाय, तेन य बभुधा कृतं तन्त्रम् ॥ ७० ॥

'अेतत्' इत्यादि । 'पवित्रम्' इति । द्दुःखत्रयमेतत् पुनातीति कृत्वा ।

सर्वभेदानामग्रेभवत्वाद्यग्रम् ॥

'मुनिरासुरयेऽनुकम्पया प्रददौ' इति । कपिलस्य मडामुनेः

सङ्कोत्यन्नाश्रत्वारी धर्माद्यः । तत्र ज्ञानाप्येन भावेनाप्ये तमसि

वर्तमानं जगत् दृष्टवतो मुनेः करुणोत्पन्ना । तथा य प्रेर्यमाणा

आसुरिं सगोत्रब्राह्मणां वर्षसहस्रयातिनमागत्योवाय । 'आसुरे रमसे

त्वं गूढस्थधर्मोऽण' इति । स तमाह- 'भगवन् न रमेऽहम्' इति ।

पुनर्वर्षसहस्रे पूर्णो तं गत्वा तथोवाय । सोऽपि 'भगवन् न

रमेऽहम्' इत्युवाय । ततो मुनिना 'यदि विरक्तस्त्वम्, अेहि ब्रह्मथर्थ

यः' इत्यसावुक्तः । स तु प्रदिपद्य गूढस्थधर्मं त्यक्त्वा प्रव्रजितः ।

तस्मै शिष्यायानुकम्पया संक्षिप्य दत्तवान् । 'तम अेव अत्विदमासीत्' ।

तस्मिंस्तमसि क्षेत्रज्ञ अेव प्रथमः । तमः प्रधानम्, क्षेत्रज्ञः पुरुष

उच्यते । आसुरिरपि तदेव संक्षिप्तं पञ्चशिखाय स्वशिष्यायानुकम्पया

प्रददौ ॥

'तेन' इति । पञ्चशिखेन मुनिना बभुधा कृतं तन्त्रम् ।

षष्टितन्त्राप्यं षष्टिभाण्डं कृतमिति । तत्रैव हि षष्टिरथा

व्याख्याताः ॥ ७० ॥

कारिका ७१

ननु य षष्टितन्त्रमेवास्तु किं सप्तत्येति स्वशास्त्रकरणप्रयोजनमाह-

॥ शिष्यपरम्परयाऽऽगतमीश्वरकृष्णेन यैतदार्याभिः ।

संक्षिप्यार्यमतिना सम्यग्विज्ञाय सिद्धान्तम् ॥ ७१ ॥ ॥

'शिष्यपरम्परया' इत्यादि । मुनेरासुरेः पञ्चशिखस्तथा

गर्गगौतमप्रभृतिर्गौरामतंग्राम्या (?) ईश्वरकृष्णनामानं

परिव्राजकमित्यनया शिष्यपरम्परया । इति ज्ञानमयऋषेणागतं

सिद्धान्तं षष्टितन्त्रम् । सम्यग्विज्ञाय संक्षिप्तं षष्टितन्त्रम्,

पञ्चविंशतितत्त्वाप्यं ज्ञानमित्यर्थः ॥

આર્યમતિઃ, અધિગતતત્ત્વજ્ઞાનતયાર્યમતિઃ ॥

'આર્યાભિઃ' ઇતિ । સમત્યેત્યર્થઃ । 'દુઃખત્રયાભિઘાતાત્' 'એતત્ પવિત્રમ્'
ઇતિ સમત્યાભિહિતમ્ ॥ ૭૧ ॥

કારિકા ૭૨

અત્ર ષષ્ટિતન્ત્રે બહવોડર્થાઃ, તેડત્ર નોક્તા ઇત્યાહ-

॥ સમત્યાં કિલ યેડરથાસ્તેડર્થાઃ કૃત્સ્નસ્ય ષષ્ટિતન્ત્રસ્ય ।
આખ્યાયિકાવિરહિતાઃ પરવાદવિવર્જિતાશ્ચાપિ ॥ ૭૨ ॥

'સમત્યામ્' ઇત્યાદિ । 'એષ પ્રત્યયસર્ગો વિપર્યયાશક્તિતુષ્ટિસિદ્ધ્યાખ્યઃ'
ઇત્યાદિના ગ્રન્થેન ય ઉક્તાસ્તે કૃત્સ્નસ્ય ષષ્ટિતન્ત્રસ્યાપિ ॥

કિન્તુ 'આખ્યાયિકાવિરહિતાઃ પરવાદવિવર્જિતાઃ શુદ્ધાઃ' ઇતિ । આખ્યાયિકા
આખ્યાનમ્, તદ્વિરહિતાઃ । પરચોદ્ધં તેન વિવર્જિતાઃ । શુદ્ધાઃ કેવલાઃ । પરં
બન્ધમોક્ષોપયોગિનોડર્થાઃ દર્શિતા ઇતિ તસ્માત્ સમ્પૂર્ણયં સમતિરિતિ ॥ ૭૨ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્પરમહંસપરિપ્રાજકાચાર્યશ્રીગોવિન્દભગવત્પૂજ્યપાદશિષ્યેણ
શ્રીશકુરભગવતા કૃતા સાંખ્યસમતિટીકા સમાપ્તા ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

—
sAMkhyasaptatiTika jayama Ngala
pdf was typeset on March 24, 2024
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

